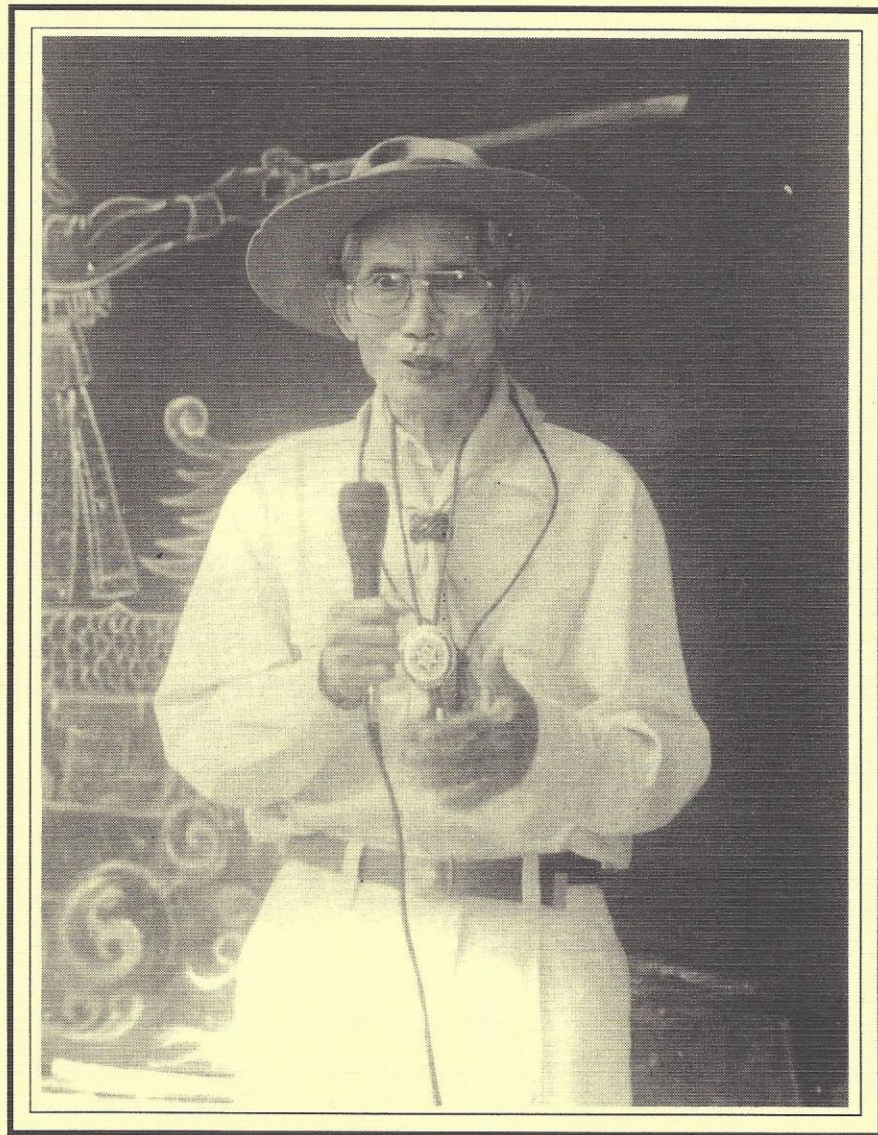

hiên lạc

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tinh Thần B.P. thực hiện

Bộ mới - Số 35
Phát hành tháng 06-2000

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

BAN SÁNG LẬP

Lê Văn Ba
Phan Như Ngân
Trần Văn Thao

BAN PHỤ TRÁCH

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Nguyễn Văn Tĩnh
Lê Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thuởng
Mai Xuân Tý (Con)

Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số
XUÂN, HẠ, THU, ĐÔNG

Bài vở, thư từ xin gửi về
NGUYỄN TRUNG THOẠI
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W-2X3 Canada

Hình Bìa

Tr. Trần Trung-Du
1922-2000

TINH THẦN TỰ GIÁC

*Tự mình muốn lên hay không
Là điều chính yếu ở trong Tâm mình.*
***

Hướng-đạo nhằm chương-trình giáo dục
Lấy tình thương hun đúc lòng người
Trong bầu không khí vui tươi
Thiên nhiên được chọn làm nơi luyện rèn.

Luyện chí khí vươn lên mãi mãi
Tập luyện suy phải, trái, dở, hay ...
Hiên ngang theo hướng đường ngay
Vui làm việc Thiện mỗi ngày một hơn

Ba Lời Hứa luôn luôn nhớ kỹ
Luật Mười Điều quyết chí tuân theo
Khi thơ thối, lúc cheo leo
Đống sao xúng đáng : là điều chớ quên

Nhưng có muốn trở nên người tốt
Thỉ nút giây then chốt là đây :
"Tự mình phải sống thẳng ngay
"Tự mình gắng sức dựng xây đời mình"

Lời BiDi rành rành còn đó
Huynh trưởng lo dạy dỗ, nêu gương ...
Giúp con em biết tự cường
Tự mình cố tiến trên đường thành nhân.

Tuấn-Hiệt

Trích trong thi tập **THEO DẤU BIPI**
do Liên-đoàn H.Đ. Bạch-Đàng (Arizona)
phát hành tháng 7/2000
Nhân dịp Trại Họp Bạn Kỷ-niệm 70 năm
Hương-Đạo Việt-Nam

SỔ TAY MÙA HÈ

Thân kính chào Quý Trưởng và Anh Chị Em Hướng-đạo Việt-nam.

Mùa Hè năm nay, Hướng-Đạo V.N. có tổ-chức cuộc Họp Bạn "Kỷ-niệm 70 năm HĐVN" tại San Jose, Ban Tổ-chức xin mời Quý Trưởng và Tất cả H.Đ.V.N. về tham dự đông đủ. Nhân dịp kỳ Họp Bạn này, Ban Thường-vụ HĐTU/HĐVN có triệu tập một Hội-Nghị Trưởng, mục đích chính là để thảo-luận và biểu-quyết thể-thức Ứng-cử và Bầu-cử Ban Thường-vụ và các Thành-viên trong HĐTU cho những nhiệm-kỳ sắp tới. Vấn đề này rất quan-trọng liên-quan đến tương-lai của Phong-trào, mong các Trưởng đang trực-tiếp điều-khiển các đơn-vị (Miền, Chi-nhánh, Liên-Đoàn v.v..) và các H.Đ. Trưởng-niên cố gắng về đóng góp ý kiến thật đông.

Riêng về Hướng-đạo Trưởng-niên, chúng ta được chính-thức thành-lập vào kỳ Trại Thăng-Tiến 4 ở Le Breuil (Pháp) và chúng ta đã tiếp tục lớn mạnh với những Xóm Làng, Gia-đình, Liên-Xóm, chúng ta cũng đã gặp nhau ở Thăng Tiến 5 (Sydney), họp Đại-Hội ở Thăng Tiến 6 (Virginia) và chúng ta hãy chuẩn-bị đón chờ Đại-Hội của H.Đ. Trưởng-Niên ở kỳ Trại Thăng Tiến 7 ở Houston vào mùa hè năm 2002. Trong thời-gian chờ đợi, anh em chúng ta củng cố lại đơn-vị, ghi danh và đóng niên-liễm hợp-lệ với Hội-đồng Trung-Ướng để xứng đáng là những đơn-vị của của lớp người đi trước của Phong-trào. Liên-lạc là Tiếng Nói của HĐ Trưởng-niên, rất mong đón nhận được sự trao đổi tin tức sinh-hoạt, hình ảnh, chuyện vui buồn của anh chị em ở khắp nơi.

Trong mùa Xuân vừa qua, Đại Gia-đình HĐVN đã bị mất mát nhiều quá : Tr. Phạm-Biểu-Tâm, Tr. Phạm-Kim-Vinh rồi đến Tr. Trần-Trung-Du. Anh Chị Em HĐVN nhiều nơi đều có làm lễ Tưởng-niệm, Cầu Siêu với tất cả lòng tôn kính các Trưởng đã từng có thời chung Ba Lời Hứa với chúng ta nay bỗng già-từ vĩnh-viễn cuộc chơi.

Liên-Lạc vẫn đều đặn đến tay độc-giả với những bài vở, hình ảnh thuần túy H.Đ. trao cho nhau những tin tức vui buồn, (có đôi lúc đùa bỡn để vui trong giây lát !), giữa những giòng chữ, người viết và người đọc rất thông cảm lẫn nhau, thêm vào đó được sự rộng lượng của độc giả nên Liên-Lạc còn tiếp tục tồn tại đến ngày nay. Có bạn đọc biên thư đề nghị nên đăng từng mục riêng cho dễ tìm đọc, xin thưa : L.L. đăng lung tung như rữa là cốt làm cho người đọc phải đọc hết mới biết mình ở đâu, tờ báo đã nói những cái gì (vì thói quen có một số người chỉ tìm đọc mục mình ưa thích mà thôi). Cũng có bạn muốn tờ báo dày hơn, cũng chẳng khó khăn gì mấy, nhưng các viên chức Bưu-diện Canada không dễ dãi như các Bạn ấy để Ban Phụ-trách chịu theo ý bạn. Có một Trưởng biên thư cho L.L. và yêu cầu chúng tôi phải đăng "thư ấy" trên L.L., nhưng thấy ... "kỳ" quá, nên đã có thư riêng cảm ơn tấm lòng yêu L.L. và mong được thông cảm (nội-dung trách độc-giả đã làm gì để Ngựa tôi năn lòng mà phải xin trao đước ...), trong thư có 2 câu đọc thấy ngộ ngộ, và chỉ xin trích 2 câu mà thôi :

"Ai đưa con sáo sang sông,

Để cho con sáo sổ lồng sáo bay "

Ngựa tôi xin đáp lại :

Sáo bay thì để Sáo bay,

Mong cho Sáo Trẻ lên thay Sáo Già !

Chuyện "trao đước" xin tạm để đó hạ hồi phân giải, Mùa Hè này, chúng tôi xin chúc Quý Trưởng và anh chị em HĐVN một Mùa Hè thật vui, về San Jose tham dự đông đủ (trừ những người có lý do chính đáng như Ngựa tôi thì không kể), các Xóm Làng tổ-chức những buổi sinh hoạt định kỳ, kiểm điểm công-tác trong thời gian vừa qua, và nếu có ... yếu, thì tìm cách "gồng" lên cho mạnh, và xin tự hỏi : Tại rằng nói tê làm được mà mình làm không được hè !

Những lời chúc thì xin Bạn Đọc nhận cho, còn những lời khuyên bày thì ... Lạy Chúa, Lạy Phật ...nói cho vui mà thôi, vì người viết mấy giòng này không muốn nhận câu "hồn mát" : Anh có giỏi thì nhảy vô đây làm đi ! .

Một buổi chiều đầu mùa Hạ.

Liên-Lạc

Thương nhớ một bậc đàn anh HĐ

H.G.

Trưa 13.3.00 (giờ Paris), tôi nhận điện thoại từ bờ Đông Hoa Kỳ. Hòa, con trai thứ áp út của tr.Trần Trung Du (viết đúng họ tịch là Ru), hốt hoảng cho hay : «chiều hôm qua - múi giờ bờ Đông đi sau VN 12 tiếng, vậy là khoảng buổi sáng ngày 12.3 ở Saigon - cháu được tin ở nhà, bố cháu vào nhà thương mấy ngày rồi, có vẻ nguy kịch». Tôi vội căn dặn : «cháu liên lạc liền đi xem tình hình ra sao, rồi cho chú biết nhé». Chừng nửa giờ sau, Hòa gọi lại, giọng nghẹn ngào đầy nước mắt : «bố cháu mất rồi, chú ạ». Tôi bàng hoàng, không ngờ tin dữ đến mau như thế. Gác điện thoại, tôi ngồi lặng hồi lâu với nỗi bi thương khôn tả ; cuốn phim dĩ vãng hơn nửa thế kỷ từ từ hiện lên trong ký ức . . .

Tôi quen biết tr.Du vào khoảng năm 1948 ở Hà Nội, rồi hấp lực của trường lôi cuốn tôi vào hoạt động HĐ từ 1950. Bây giờ kiểm điểm lại, tôi nhận thấy tr.Du lúc đó đã khéo léo thỉnh thoảng đặt câu hỏi tìm hiểu cận kề về tôi. Ngược lại, có thể vì tôn trọng người hơn tuổi, bản tính lại không ưa đụng chạm tới cuộc sống riêng tư của người chung quanh nếu không do chính đường sự đề cập trước, nay tôi phát giác có những điều thông thường về trường mà tôi hoàn toàn mù mịt. Chẳng hạn, khi di cư vào Nam, trường dẫn tôi tới gặp ông anh cả và người em trai của trường nhiều lần. Không hiểu tại sao ngày ấy không tiện dịp hỏi xem đại gia đình trường gồm bao nhiêu người, còn ai ở lại miền Bắc hay không, v.v. Tôi chỉ biết lồm bồm ít chi tiết do trường nhân câu chuyện thuận miệng nói ra : trường quê ở Hải dương, có bằng Thành chung, chưa kịp chọn lựa học tiếp hay kiếm việc làm thì biến cố từ 1945 làm đứt quãng.

Về quãng đời HĐ sơ khởi của trường cũng vậy. Tôi không rõ tr.Du vào HĐ lúc nào, đơn vị của trường có những ai. Nhưng năm 1944 có lẽ trường đã coi thiếu đoàn ; trường cho tôi hay rất tiếc không dự được khóa Bạch Mã chót, tuy tr.Hoàng Đạo Thúy, tổng ủy viên Bắc Kỳ, đã ghi danh và còn mua sẵn vé xe lửa rồi chờ ở ga Hà nội đến phút chuyển xe chuyển bánh. Khi nhận được tập kỷ yếu Bạch Đằng 50 năm, tôi phát giác trước 1945 trường từng ở Hùng Vương III (Hà nội) và Đống Đa (Hà đông), cùng với tr.Võ Văn Thơm.

Mối liên hệ HĐ khởi đầu khi tr.Du khám phá rằng tôi có chút «hơi hướng» với phong trào, qua một thiếu trưởng là thầy giáo của tôi năm học lớp Nhất (1939-40). Ông thầy đã cho tôi vào đoàn dự chơi ít lâu, nhưng rút cuộc, tôi không xin được chữ ký đồng ý của gia đình, còn bị mắng phủ đầu : hãy lo đi học, đi thi đã ! Dù trình độ sơ sài như thế, Tr.Du nhất định «nhận họ», coi tôi là HĐ «chính hiệu con nai». Giao tình giữa chúng tôi trở nên khắng khít , có phần thân thiết hơn so với a.M là

người quen cũ, đã giới thiệu tôi với trường, nhưng không thích thú nghe trường kể chuyện HĐ.

Năm 1949, qua tr.Du, tôi phong thanh có cuộc vận động phục hoạt HĐ, tính đặt thiếu tá Phạm Văn Cẩm làm đầu tầu. Nhưng dự án bất thành, không rõ bởi cản trở nào. Qua năm 1950, bất chợt một bữa tr.Du đến nhà kêu tôi đi theo. Trên đường tới núi Nùng (thực ra chỉ là một ngọn đồi nhỏ ở gần hồ Tây, thấp lè tè không bằng tòa nhà 2 tầng), trường vấn tắt thông báo có buổi họp mặt anh em HĐ cũ để tr.Trần Văn Thao trình bày công tác tái lập phong trào. Tại điểm hẹn, trên đỉnh (!) núi nơi có sân gạch và lan can bao quanh, tr.Thao tươi cười chào đón. Chúng tôi bắt tay một thanh niên (không nhớ tên, vì từ đó không hề gặp lại nữa) đến trước chúng tôi. Chừng vài phút, đến lượt tr.Lê Trường Thọ, rồi tr.Đoàn Văn Thiệp, và vài người đối với tôi hoàn toàn lạ mặt ; trong số, tôi nhớ mang máng có tr.Nguyễn Tấn Hơn thì phải. Buổi họp bắt đầu khi tr.Thao thuật lại diễn tiến thuận lợi của công tác do trường tự động đảm nhiệm, kết luận đã đến lúc tổ chức các đơn vị trẻ em. Lập tức, anh tráng sinh đến sớm nhất lên tiếng phản đối kịch liệt. Hầu như chỉ có anh ta và tr.Thao bàn qua cãi lại hồi lâu, xoay quanh thắc mắc duy nhất : nên hay không nên lập HĐ nếu tr.Hoàng Đạo Thúy chưa đồng ý (? !). Cuối cùng tr.Thao đổi nét mặt chùng như nỗi giận tuyên bố dứt khoát : «chúng tôi tiếp tục hoạt động ; bao giờ tr.Thúy trở về thì sẽ trao trả chứ sao !». Buổi họp giải tán trong bầu không khí kém vui ấy. Đó là lần thứ nhất tôi mục kích vết rạn nứt to lớn, đã hằn sâu và thỉnh thoảng còn gây nhức nhối trong Phong trào cho đến bây giờ.

Tháng 9-1950 ở Hà nội lập xong 4 Đạo : Thọ Xương (Đạo trưởng N.T.Hơn), Vĩnh Thuận (Đạo trưởng Đ.V.Thiệp), Kiếm Hồ (Đạo trưởng L.T.Tho), và Đồng Nhân (Đạo trưởng T.T.Du). Châu trưởng là tr.Tư (Nguyễn Văn ?), một nhà giáo thân hình cao lớn, bệ vệ, tính nóng nảy và có lối chỉ huy cứng rắn, độc đoán. Đạo Đồng Nhân gồm 4 liên đoàn, mỗi LD có 1 thiếu đoàn 1 ấu đoàn. Thiếu trưởng đương nhiên là LĐT. Đó là LD Bạch Đằng (tr.Du kiêm nhiệm), Bình Than (tr.Đản), Ngô Quyền (tr.Linh), và Chí Linh (tôi phụ trách). Tất cả nhóm Dự Trưởng chúng tôi thoát tiên họp thành hai Toán vừa làm nền tảng cho Tráng đoàn Bạch Đằng, đơn vị tham mưu của Đạo, vừa thực tập sinh hoạt. Ai chưa tuyên hứa (hầu hết, trừ hai anh Đản và Linh) thì làm lễ tĩn tâm và được trao khăn quàng bữa trại «ra quân» ở đền Voi Phục ; sau mới bung ra lập các đơn vị ấu, thiếu. Do sự thúc đẩy của tr.Du, tinh thần tranh đua luôn luôn sôi động ; chúng tôi tranh đua trong nội bộ Đạo, trong các hoạt động Châu, mong đoạt lá cờ danh dự. Đạo Đồng

Nhân thường đóng vai hoạt náo, xung phong gánh vác việc chung. Lợi điểm so với các Đạo khác do sự kiện tr.Du có thể dốc toàn thời gian lo việc HĐ vì được người bạn đường (nay dân làng Bách Hợp gọi là «bê trên») – khi ấy vừa sinh con đầu lòng – buôn bán đằm đàng, thu vén chu toàn cuộc sống thanh đạm của gia đình. Tr.Du khỏi đi làm công hay tư chức, mà đôi khi còn lấy tiền nhà dài thọ chi phí khi quỹ Đạo thiếu hụt.

Ít người hay biết Đạo Đồng Nhân và riêng tr.Du có chút công với Hội trong kế hoạch Lửa Hồng ; phần tôi thì bị tai nạn ở công trường. Thiết tưởng nay là lúc thích hợp kể lại để ghi nhận trọn vẹn sự việc. Nguyên dự án Lửa Hồng do tr.Thao đề xướng ; trưởng được tân Thủ Hiến (governor) Bắc Việt Nguyễn Hữu Trí tặng 10.000 đồng để thực hiện. Hợp đồ thiết kế do một trong ba vị kiến trúc sư HĐ – mở chung văn phòng, gồm các tr.Huyền Văn Nhu, Trần Văn Bớt, Trần Văn Bích (tác giả) – cung cấp miễn phí và mấy lần từ Hải phòng lên xem xét việc xây cất. Dù đồng bạc ngày ấy có giá trị, nhưng ngần một nửa trụ sở phố hàng Trống thành rạp, trang bị máy chiếu phim, màn ảnh, ghế ngồi, là vừa soản khoản trợ cấp. Tr.Du liền huy động tráng đoàn Bạch Đằng lo dọn dẹp, bày biện và trang trí trong ngoài, đặc biệt xuất quỹ làm thêm chiếc mái trên cửa ra vào theo lối cổng HĐ cho có phong thể. Khi trèo lên lợp mái, tôi sơ ý đặt chân vào chỗ là bìa cứng (cardboard) giữa hai chiếc kèo, rơi tụt đáng lưng xuống sàn xi-măng mất nẩy dom dóm ! May mái không cao (lối 2m50) và ngày đó tôi đang tập nhu đạo nên phản ứng kịp thời, không đập đầu xuống sàn ; chỉ có mấy chỗ bầm tím và trầy da. Sau khi trấn an mọi người xúm lại săn sóc, tôi leo lên tiếp tục công tác...

Tội nghiệp, tôi nhiều lần mục kích tr.Thao đôn đáo mọi việc ở rạp khi không ai rảnh, tới phụ giúp ; nào là bán vé, soát vé, chiếu phim, điều khiển ánh sáng và âm thanh... Sự vất vả không được đền bù tương xứng : khách xem thưa thớt, số thu trừ sở phí rồi chẳng còn bao nhiêu. Khi tr.Thao thuyền chuyển vào Saigon, giao rạp cho tr.Thọ phụ trách, tình trạng khách hàng «lơ thơ tờ liểu» không thay đổi. Không bao lâu, tr.Thọ được phục chức huấn luyện viên thể dục thể thao, đi nhận việc. Tr.Du kế nhiệm, nghĩ ra công thức mới lạ trúng khẩu vị lứa tuổi ấu-thiếu. Thay vì phim dài, chủ đề giáo dục, văn hóa hay khoa học, xuất hát qui định giờ giấc như rạp lớn ; Lửa Hồng trở nên rạp thường trực (có lẽ lần đầu ở VN), tha hồ ra vào, một vé coi mãn canh mãn võ cũng được ; mỗi chương trình chiếu 2, 3 phim tương đối ngắn loại giải trí như hoạt họa, Zorro, anh hùng Viễn Tây trường gian cưỡi ngựa bắn súng đi đệt. Thế là khán giả tí hon kéo đến nườm nượp ; ngày nghỉ một số phải đứng mà coi, chờ chỗ ghế trống. Yên trí đủ khả năng, Tr.Du mới dám tuyển một tráng sinh Bạch Đằng, nhà nghèo, ra

Hà Nội sửa soạn thi trung học, làm operator đảm trách phần vụ chiếu phim, ăn ngủ ngay trong rạp, thêm thù lao đủ cho việc đèn sách. Phần trưởng bán vé, soát vé, lo trật tự, làm sổ sách và giao dịch mượn phim hợp cảnh. Từ lúc ấy, rạp Lửa Hồng bắt đầu cung cấp cho Hội số lợi tức đều đặn, dư sức tài trợ các phí khoản quản trị và hoạt động. Khi cần bản thành công của rạp đã vững, cụ Thủ Quỹ Nguyễn Bá Thảo chấm dứt sứ mệnh của tr.Du để trực tiếp quản lý. Chỉ tiếc rằng lúc trình bày trước đại hội đồng số tổn ngân ngày một lên cao, vị thủ quỹ đáng kính, nhiệt tâm và tận tụy của chúng ta chưa lần nào có lời công bằng, phân tách sự thành tựu đó bắt đầu từ đâu và do ai.

Sự việc trên đây có thể tiêu biểu cho vai trò và sự đóng góp của tr.Du trong Phong trào từ đầu đến cuối. Trưởng ham thích hoạt động trực tiếp với giới trẻ, không để ý vấn đề danh vị và từ khước mọi trách vụ trung ương, nhưng thường tự động đảm nhận việc nào ích lợi chung mà chưa ai nghĩ đến hay thiếu người phụ trách. Lược qua toàn bộ quãng đời HĐ, tr.Du chỉ có hai lần làm Đạo trưởng (trách vụ cao nhất), coi Đạo Đồng Nhân khi phát động tái lập ở Hà Nội, rồi coi Đạo Hoa Lư một nhiệm kỳ nhằm khi chiến sự gay go, các trưởng trong Đạo hầu hết phải nhập ngũ hay vì hoàn cảnh, vắng mặt ở Saigon. Cả hai lần, trưởng gấp rút đào tạo người thay thế ; thấy đủ sức là chuyển giao, không ngại trở về vị trí trưởng cấp đơn vị trong Đạo. Điều trưởng tự hào là đã nuôi dưỡng được Tráng đoàn Bạch Đằng qua bao nhiêu biến cố do chiến tranh VN-1, VN-2. Con người kỳ lạ này ở trại cải tạo (bị công an theo danh sách đến nhà lôi đi ; trưởng không tự động trình diện) vẫn đội mũ rộng vành với giày hai mẫu gỗ Bằng Rừng, có lần nhận cho mấy bạn cùng cảnh ngộ tuyên hứa, trở nên tráng sinh ! Chẳng trách trưởng bị liệt vào hạng phản động «thứ dữ», chuyển từ Nam ra biên giới miền Bắc, rồi qua Chi-Nê (Hà Nam Ninh) và các trại hành hạ ngặt nghèo ở miền Trung, mãi 1988 (13 năm) mới được ra tù, về chịu quản thúc ở nhà. Thái độ an nhiên của trưởng, bản lãnh tháo vát, hay chia sẻ giúp đỡ người chung quanh, làm cho ký giả Lô-Răng khi ra hải ngoại định cư ở Úc còn ghi nhớ, viết bài kể mối tao ngộ trong các trại Thanh Hà, Ba Sao (đăng ở mục Tùy Bút trong tờ Ngày Nay), và mua một chiếc lều tốt gửi người đem về tặng trưởng xử dụng. Việc trưởng phục hoạt tráng đoàn Bạch Đằng, tổ chức thêm mấy đơn vị ấu, thiếu, tất nhiên không tránh khỏi tai mắt của chính quyền. Nhiều lần trưởng bị mời «làm việc» ; năm 1998 phải ký «giấy cam đoan không hoạt động HĐ» ! Trưởng gửi cho tôi bản sao tám giấy đó, kèm lá thư kể rằng kể thi hành lệnh oái oăm cũng tự biết không ăn thua gì, đã cầm tờ cam đoan vừa ký xong, cười và nói to : «làm sao ngăn được anh ta chơi HĐ»...

Qua trường, tôi biết sơ qua những khuôn mặt lớn đứng ở bên kia chiến tuyến từ 1945-46 : các tr. Hoàng Đạo Thúy, Tạ Quang Bửu, Trần Duy Hưng, v.v. Tuy có lập trường triết để đối nghịch với CS, tôi không bao giờ thấy tr. Du có lời nói nặng về những vị tiền bối đó. Duy trường không muốn gặp lại tr. Thúy. Năm 1986, trường ra bến xe Saigon đưa tiễn phái đoàn tham dự « kỷ niệm 40 năm HĐVN ». Vài năm sau, trường ra Bắc, ở Hà nội và về quê ở Hải dương. Dịp này, đã gặp vài cựu trưởng thời Hà nội 1950-54 ; nối lại mối giây với các cựu tráng sinh Bạch Đằng và trưởng thuộc Đạo Đồng nhân chọn ở lại sau hiệp định Geneva. Nhưng trường không hề tới thăm tr. Thúy còn cầm trịch cho Ban Liên Lạc HĐ. Đây là hành động có tính chất phê phán rõ rệt và mạnh mẽ nhất của trường.

Tôi nghĩ mấy thế hệ tráng sinh Bạch Đằng, cũng như tôi, đã chịu ảnh hưởng chẳng nhiều thì ít, tinh thần dần thân của trường, hầu như sống để dốc lòng vì phong trào HĐ, mong giáo dục thanh thiếu niên trở nên người hữu dụng, có lý tưởng phục vụ đất nước vô vị lợi. Nhưng chúng tôi quả tình chưa ai theo kịp bước chân của trường.

Nhiều người biết tr. Du khá phù hợp với danh hiệu « nóng tính ». Riêng tôi lúc nào cũng cảm nhận ở phía sau « tính bản thiện » của con Hươu, không chủ tâm làm phương hại ai, thân hay sơ. Dĩ nhiên, cô cậu nào là phê dơn mặt, không làm tròn nhiệm vụ, có bị trường « quạt » chỉ là bình thường. Nhưng trường không « thù dai » ; nhận lỗi và sửa chữa thì coi như không có gì xảy ra. Quá lắm vẫn cứ ì ra, trường đành chỉ lắc đầu rồi cậm cùi đích thân hoàn tất công tác dang dở, không nói gì thêm.

Thực may mắn cho tôi được hướng dẫn vào cuộc chơi bởi một đàn anh mẫu mực. Lần lần, sau lý tưởng công ích, tôi học hỏi thêm được nơi trường mỗi tình cảm đặc thù của HĐVN : « thân thiết chẳng khác ruột thịt ». Cho nên chẳng mấy hao tổn công sức nghiên cứu, tôi phân tách được hai truyền thống này năm 1983, kêu gọi tất cả anh chị em – vai quan trọng là hệ thống Trưởng niên bấy giờ - lấy làm nền tảng xây dựng phong trào hải ngoại, tiếp nối hoài bão thế hệ tiên khởi mở đường bởi tr. Trần Văn Khắc, và nay nên kể có tr. Du trên một khía cạnh khác biệt.

Bài tường niệm sẽ không đầy đủ, nếu tôi không hé lộ sự thâm thúy của tr. Du, cách giáo dục nhẹ nhàng đúng phương pháp HĐ để chính đương sự tự phát triển nhân cách. Năm 1950, tôi mới 21 tuổi. Khi ra trước Hội đồng Rừng, tr. Du đề nghị đặt tên là Voi Già. Chủ tịch là tr. Vũ Văn Hoan, tổng ủy viên, kêu âm lên cho rằng không được, còn trẻ mà đeo tên đó không hay, gọi là Voi Cẩn Thận mà thôi. Tr. Du nháy tôi, ra hiệu cứ nhận đi, tuy trường biết tôi có lẽ là người thận trọng (cautious) chứ

không hẳn là cẩn thận (careful). Đem đó về lều suy ngẫm tên Voi Già, tôi nhận ra bao gồm đủ hai phần khen, chê. Dĩ nhiên còn trẻ mà già giặn thì tốt, nhưng là HĐ, không nên như « ông cụ non » đạo mạo quá lè. Từ đó, tôi bỏ nét mặt nghiêm trang không cần thiết, tập cười thoải mái kiểu HĐ, học tự điều mình.

Tôi mau chóng kinh nghiệm rằng chỉ làm góc miệng cong lên như bản châm ngôn Sấp Sấn, quả nhiên thấy cuộc đời tươi sáng hơn, tin tưởng ở tương lai hơn. Tên rừng của tr. Du tặng giúp tôi bình tĩnh phấn đấu, không phí thời giờ than tiếc, lo sợ quẩn quanh, khi trải qua hai cuộc đổi đời năm 1955 rồi 1975. Tôi thực chịu ơn tr. Du rất nhiều, không thể đền đáp ; vả chăng, nếu đề cập chuyện này hồi sinh tiền, chắc chắn trường sẽ « quạt » tôi chu đáo, dù trường chưa từng đối xử với tôi như thế bao giờ ! Đối với tôi và anh chị em từng sát cánh với trường, không có chuyện : những người muôn năm cũ ; hồn ở đâu bây giờ... Tr. Du sẽ ở bên cạnh chúng tôi mỗi lần sinh hoạt. Tôi sẽ mừng tượng trường vui vẻ khi chúng tôi thành công, và bản khoản khi chúng tôi gặp trở ngại. Cho nên, tôi không nói lời vĩnh biệt. Nhưng e rằng từ nay mỗi khi cất tiếng hát bài Chia Tay, tôi khó ngăn được giọt lệ thương cảm nhớ anh, nhớ anh vô cùng...

Paris, cuối tháng 4-2000

Voi Già

PHỤ CHÚ –

Tôi mới được thư Chị Du, kể rõ a. Du suy tim, bắt tĩnh. Đưa vào bệnh viện Nguyễn Tri Phương 5 ngày, biết không còn hy vọng quyết định đưa về nhà ; đến cửa anh trút hơi cuối cùng (chiều 13.4). Khi ở bệnh viện, nhiều anh chị em tới thăm, chỉ nhìn mặt thôi không làm gì hơn.

Giờ nhập quan đủ mặt các trưởng : Tôn Thất Đông (ở Huế hay tin bay vào. Tôn Thất Sam có hồi là tráng sinh Bạch Đằng) ; Trần Văn Lược, Lê Văn Ngoan, Nguyễn Xuân Long, Nguyễn Duy Thu Lương, Lê Gia Mô, Lê Bằng (cựu Châu trưởng Thăng Long 1952-54 ; thuộc diện cán bộ vào Nam tiếp quản), Cha Tiến Lộc, v.v. Trần Trọng Thảo là dân Bạch Đằng, tất không thể thiếu. Lại có phái đoàn đại diện HĐ các nơi : Trắng Bom, Tây Ninh, Vũng Tàu, Bà Rịa, Long Thành, Dalat, Biên Hòa, Thủ Đức, Hóc Môn, lần lượt tới phúng điếu. Không thấy nói tới Cha Điện hay Đạo Xuân Hòa ; quên hay không có mặt ?

Đặc biệt, Cha Tiến Lộc thay mặt a. Du, chủ lễ tĩnh tâm rồi Lên Đường cho 4 anh chị em Bạch Đằng ngay trước linh cữu. 4 người được anh hẹn cho Lên Đường sau lễ kỷ niệm 50 năm, rồi quá yếu, tiếp đó vào viện, không kịp tổ chức.

Hôm đưa đám cũng rất đông anh chị em HĐ, không kể Bạch Đằng.

Nếu tiện, xin anh ghi địa chỉ Chị Du cho ai muốn liên lạc : bà Nguyễn Thị Ngọc Anh, số 579 đường Điện Biên Phủ, Quận Ba, Saigon.

THƯ CẢM TẠ

*****

GIA-ĐÌNH CHÚNG TÔI XIN CHÂN THÀNH CẢM TẠ
QUÝ TRƯỞNG, QUÝ ĐẠI-DIỆN TÔN-GIAO,
CÁC ĐƠN-VỊ HƯỚNG-ĐẠO VIỆT-NAM
TRONG NƯỚC VÀ HẢI-NGOẠI

đã đến thăm hỏi, chăm sóc, giúp đỡ, hộ niệm, chia buồn, phúng điếu cầu siêu, gửi điện phân ưu, làm lễ tưởng niệm, tiễn đưa linh cữu tới phần mộ, cho Chông, Cha, Ông chúng tôi là Ông **Trần-Trung-Du**, Pháp-danh **THIỆ N-CHÍ**, Tên Rừng **HUỒU NÓNG TÍNH**, Sinh năm Nhâm-Tuâ 1922, Thọ 79 tuổi, Nguyên-quán Hải-dương.

Tạ thế ngày 13-3-2000, An táng ngày 17-3-2000, tại đất Chùa Pháp Bửu, Hóc-Môn. Di ảnh Hương-linh quy tại Chùa Tây-Tạng, Bình-Dương.

*Bà Quà-phụ Trần Trung Du
nhũ danh Nguyễn Thị Ngọc-Anh
cùng các con, cháu Đồng Cảm Tạ.*

Phân Ưu

****

Được tin buồn

Bà **Phạm-Cẩm-Nhung**

là Bạn Đồi của Trưởng **Võ-Văn-Hơn**
(Tên Rừng : **Hổ rưng rưng**)

Đã thất lạc ngày 13 tháng 04 năm 2000 tại
Montréal, hưởng thọ 80 tuổi.

Thành kính chia buồn cùng Trưởng Võ-Văn-Hơn
và Tang quyến.

Cầu nguyện Hương Linh người quá cố sớm về
Cõi Phật.

Ban Phụ Trách Liên-Lạc

Vòng Hoa Muôn Nén Hương Thêm

Chúng tôi vừa nhận được

- Một Cuốn "Bạch-Đằng 50 năm".
  - Một Huy-hiệu tròn nhiều màu sắc, có ghi Kỷ-niệm 50 năm Bạch-Đằng, có giây đỏ để đeo vào cổ.
  - Một Huy-hiệu lớn, hình khắc nổi bằng bạc rất đẹp, chạm trổ công phu với hình Hoa Bách-Hợp, chữ đúc : 50 năm Bạch-đằng 1950-2000, gắn trên một tấm sơn mài (mỗi bề 0m20), đóng khung vàng, phía dưới ghi chữ vàng : Trần-Trung-Du Thân tặng
- Tất cả đều do Tr. Trần-Lương chuyển đến , theo lời dặn của Tr. Trần-Trung-Du. Chúng tôi xin cảm ơn Tr. Lương.

Chúng tôi xin ghi khắc trong lòng sự ưu-ái của vị Huỳnh-trưởng khả kính, với những giọng chữ này thay cho "Vòng Hoa Muôn" , "Một Nén Hương Thêm" kính dâng lên Hương-Linh Huỳnh-Trưởng **TRẦN TRUNG-DU**, người Anh Cả của Tráng-Đoàn Bạch-Đằng, một độc-giá rất quý mến của Liên-Lạc, và tuân theo lời dặn dò cuối cùng của Anh.Em xin gửi về địa chỉ...và mong rằng Anh sẽ đọc được.

*Nguyễn-Trung-Thoại
và Ban Phụ-trách Liên-Lạc*

Cám Ơn

*Liên-Lạc xin biết ơn các Trưởng độc-giá đã
gửi tặng, hoặc cho mượn những hình ảnh hiếm
quý để đăng trong những Bản Tin L.L. từ gần
10 năm qua.để cho Bản Tin được thêm đặc-sắc.*

Thư của Tr. Bùi-Năng-Phán (Hoà-lan) với kỷ-niệm cuối cùng

cùng Tr. Trần-Trung-Du

Cáo Lãng-tử

Liên-Lạc : Đán đo mãi sau khi đọc bức thư này (Thư gửi cho Ngựa C.K.): Nếu cắt xén, đưa vào mục Mã-Thư hoặc đăng vào mục Thư Bạn thì sẽ giảm phần nào ý nghĩa, vì trong thư có nhắc đến nhiều người, nhiều việc nên phải để nguyên vẹn hầu giữ trọn tấm lòng của người viết. Xin lưu ý Cáo L.T. rằng Liên-lạc vẫn 36 trang cho số thường và 72 trang cho số Tết, mỗi năm 4 số, đều đặn như đã từ bấy lâu nay, có thể "Hay" hoặc là "Dở", chứ không bao giờ là dày hay ... mỏng !

*****

Liên lạc số 34 gửi đi ngày 21.03 từ Gianāđại mà mới có 3 ngày em đã nhận được ở Hoà-lan (24.03.00) nhanh thật, như vậy là bưu điện hai nước Gia - Hoà đều biết LL là cái gì không thể chậm trễ.

Có một điều em hơi thất vọng: là LL kỳ này sao mỏng thế? mới liếc mắt qua vài phút đã hết, nhưng khi đếm lại số trang thì vẫn là 36 kể cả bì, nhưng thiếu bài về Tr. Phạm kim Vinh, Phạm biểu Tâm và Sóng Bạch Đằng 50 năm. Xem kỹ lại thì ra: Ngựa chịu khó lúc này đi hơi nhiều, từ bác chí nam... 'xó xỉnh' nào cũng có mặt... thích thật.

Lá thư này gửi đến anh vì hai lý do: (một là) trong mục nhắn tin (3) anh bảo là Cáo bạn lắm hay sao mà gọi Thiệp cho anh chỉ vồn vện 'một chữ ký' mà thôi. Thưa anh, đó là chữ ký thật của em đấy, chứ cả ngàn cái thiệp khác gửi cho khách hàng không phải chữ ký thật đâu. Thôi thì 'của ít lòng nhiều' xin anh nhận cho, nhớ đến nhau là quý rồi. (hai là) người đi xa về có nhiều chuyện kể: hôm Tết em được mời đi Singapore dự Giao thừa Thế kỷ mới, vì tò mò muốn xem người ta tổ chức một cái Hội Tết như thế nào? nên quyết định đi... Tới Singapore ngày 28 Tết, nhớ Saigon quá, bèn quay điện thoại một vòng chúc Tết quê nhà. Khi bấm số của Trương Trần trung Du (8321138) lập tức đầu dây bên kia nhận ra Cáo lãng tử ngay, gặp nhau vài lần, quen nhau sơ sơ, xa nhau 25 năm mà còn nhận ra tiếng nhau, thì đúng là Bá Nha - Tử Kỳ, có điều một già một trẻ, khi Cáo chào đời thì Hươu nóng tính đã là Đạo trưởng Đòng Nhân kiêm Tráng trưởng Bạch Đằng, một Tráng đoàn nổi tiếng như... Sóng, vừa kỷ niệm 50 năm rằm rộ và công khai.

Chính vì cái 'tình' vừa kể, nên khi Tr. Du ra lệnh: Phán về đây thăm Anh lần cuối đi. Em quyết định bỏ Hội Tết lấy vé khứ hồi về Saigon thăm Trương. Gặp nhau ôi cảm động, Trương vẫn

khỏe và yêu đời (vẫn nóng tính như tên Rừng), gọi lời thăm chú Thạch, chú Nhật Tiến, cậu Trác, cậu Quân... toàn là dân Bạch Đằng cũ (em không phải là 'dân' Bạch Đằng nên chẳng nhớ hết) hỏi thăm tới ai thì cũng mở ngoặc với một lô kỷ niệm quá khứ... và vô số những tin đồn (dĩ nhiên là thất thiệt) làm em cứ phải mỗi mồm giải thích. Cuối cùng thì đành phải thua với Trương Du là:

Thiên hạ nói gì mặc kệ nó,
Miễn là ta không có thì thôi.

Tr. Trần-Trung-Du (trái) và Cáo Lãng-Tử (phải), tại nhà Tr. Du, mấy tuần trước khi Tr. Du Ra Đi Vinh-Viễn.

Hai anh em nói nhiều về quá khứ, dĩ nhiên là nói về Tráng đoàn Bạch Đằng, với 50 năm dài dang dẳng, cống hiến cho đất nước biết bao nhân tài...và kết thúc với trại Hẹp mặt 50 năm (Anh Du ngâm ngùi: Nhiều Trưởng khuyên anh không nên tổ chức trại này, vì anh chưa có quyền công dân và còn đang 'làm việc' với công an hàng tuần, nhiều Trưởng 'ngại' tham dự nên vắng mặt, nhưng Trại vẫn đông vui). Hai anh em (một già một trẻ) chúm đầu vào những album hình ảnh Hẹp mặt, hình ảnh Lễ cầu siêu cho Trưởng Phạm biểu Tâm... rồi dắt nhau đến xem từng huy hiệu HĐ bày trong tủ kiếng (cả những huy hiệu HĐ từ Hải ngoại gửi về với nền cờ Vàng ba sọc đỏ) giải thích nguồn gốc cái này, ôn lại kỷ niệm cái kia... nhắc đến Trưởng này, Trưởng nọ... đủ hết. Khi Trưởng Du trao cho Cáo cuốn Bạch Đằng 50 năm đã nói: 'Đây là cuộc đời của anh, liên tục không đứt đoạn, ngay cả trong lao tù CS cũng vẫn HĐ, nhiều Tráng sinh BĐ mới gia nhập HĐ lúc ở trong tù với anh'. Rồi mở lại album, chỉ hình từng Trưởng mới, giới thiệu tên tuổi, nghề nghiệp, địa chỉ...cứ như là trần trời.

Mà trần trời thiệt: Trước khi chia tay, Tr. Du đề nghị: 'Cậu chụp với anh tấm hình kỷ niệm nhé, có máy chụp không? biết cậu 30 năm mà chưa có tấm hình nào chung với cậu'. Và chị Du

đã chụp cho hai anh em tấm hình cuối cùng với lời pha trò: 'Để mấy Trưởng trẻ sau này biết mặt Cáo lãng tử và Hươu nóng tính'. Ngày mùng 2 Tết em trở lại Singapore, và vừa được tin Trưởng Nghiêm văn Thạch cho biết Trưởng Trần trung Du đã ra đi tuần trước (13.03.00).

Anh Thoại à! Trước khi em ra phi trường, Tr. Du có nhắn: 'Bảo Thoại nó gọi Liên Lạc cho anh nhé, gọi thẳng về địa chỉ nhà: 579 Điện biên phủ - Saigon. Sợ chớ gì? Nhiều Trưởng đã về đến Saigon rồi mà tránh mặt anh - sợ liên lụy - hai mươi năm năm xa cách mà mới có 5 Trưởng đến thăm anh thôi'.

Khi ở Saigon, rảnh được vài giờ, em định ghé thăm Tr. Trần văn Lược, đến nơi thì nhà Trưởng đã bị giải toả rồi, chả biết dời đi đâu? Khổ thân Bò già.

Anh Thoại à, lẽ ra em còn viết dài dài, để cho anh phải đi chữa mắt một lần nữa. Nhưng thôi, hẹn kỳ sau vậy. Tấm hình cuối cùng chụp với Tr. Du còn đang để nằm yên trong máy, định vài năm nữa chụp hết phim mới đi tráng, nhưng thôi, lát nữa em sẽ rửa và gửi cho anh.

Cho em gửi lời thăm chị Vy (biết tên mà không biết mặt cũng gần giống như em với Tr. Du vậy). Cám ơn Chị đã hy sinh cho anh Thoại đi chơi với bọn trẻ con này.

Cáo lãng tử

Một số Trưởng, nhân dịp Kỷ-niệm Bạch-Đằng 50 năm. Tr. Trần-Trung-Du đứng giữa, mặc y-phục H.Đ. (đội mũ). Bên trái (ngồi) là Chị Du. Hình này do Tr. Tiêu-Nhon-Khải (mặc áo dài đen, khăn đóng, đứng tận cùng bên trái) tặng cho 'Trích Lưng Trời'. T.L.T. lại gửi đến Liên-lạc để mong nhiều người được cùng xem chung.

TÌM HIỂU NGƯỜI HƯỚNG-ĐẠO

Tôi có hai người bạn thân, rất thân. Gặp trong hai tuổi đời khác nhau trên hơn hai mươi năm.

Hai người bạn mà đời sống đã giúp nhiều cho tôi. Tôi đã thật sự sống với họ và học hỏi với họ trong nhiều năm tháng.

Đó là anh TÔN THẮT DƯƠNG-VÂN và anh NGUYỄN HỮU MƯU

Vừa già từ nhà trường, tuy biết nhiều lý thuyết mà không kinh nghiệm, tôi được chọn làm thẩm phán tại ba quận quan trọng của tỉnh Quảng Trị, nằm trên con đường số 9, Thị-xã Đông-Hà đến biên giới Lào-Việt. Bộ Tư Pháp đầu tiên của xứ Việt Nam Độc-lập, chỉ định một thanh niên, có ý muốn trông đợi vào tuổi trẻ để phổ biến tính cách độc lập của tư-pháp đối với hành chánh mà không một sự xen lấn nào. Hành Chánh do một số quan lại cũ hoặc một số cán bộ đảm nhận.

Tôi đến nhiệm-sở, một chiếc va-li nhỏ làm hành-lý. Dùng một “nhà làng” địa phương làm trụ-sở Tòa-Án.

Tôi đang tạm-trú nơi gia-đình một nông dân thì tình-cờ biết được anh Tôn Thắt DƯƠNG-VÂN, lúc ấy làm chủ-sự Bưu-Điện Thị-xã Đông-Hà. Chúng tôi khám phá “đều là Hướng-Đạo”. Đủ để chúng tôi mến nhau. Không do dự, anh VÂN mời tôi về nhà ở với anh. Một biệt thự của Pháp để lại, vừa dùng để ở và nơi làm việc.

Anh DƯƠNG-VÂN lúc ấy đã lập gia-đình. Hai trai, một gái còn nhỏ. Anh hơn tôi gần mười tuổi.

Tôi trở thành một người trong gia-đình mà tôi chia xẻ đời sống thanh đạm.

Anh Vân là người Huế, gốc Hoàng Gia. Chị Vân cũng người Huế.

Anh có những tánh tình đặc biệt của dân Huế và đức tánh của người Hoàng-Tộc.

Anh không phải hình ảnh những người thường được gọi là “các mẹ”. Anh không cổ võ một chế độ quân-chủ, trên là vua toàn quyền và dưới là dân, phải răm rắp nghe theo. Với một học

vấn biết nhiều, anh VÂN muốn sống trong một xã-hội dân-chủ. Và chống-đối chế-độ Cộng-sản, lúc ấy đã thấy thấp thoáng trong tổ-chức Hành-chánh.

Anh rất cẩn-thận trong lời nói, cách xưng hô. Một sự nhã-nhận quá đáng có thể hiểu nhầm với sự lạnh-nhạt, hay sự phân chia giai-cấp.

Đối với tôi là bạn Hướng-đạo, mà ít khi anh kêu tôi bằng tên, mà chỉ bằng chức-vụ. Lúc đầu tôi phản-đối, lấy làm khó chịu cách xưng-hô. Mãi về sau anh và gia-đình mới kêu bằng tên.

Anh chị lo cho đời sống của tôi thật chu đáo. Khỏi những sự lo âu, phiền toái hàng ngày, tôi dành suốt thời giờ cho công việc. Đem nhiều kết quả mỹ-mãn. Được sự quý mến của đồng bào, cũng một phần nhờ anh Vân.

Phải chung sống với anh VÂN mới hiểu được con người. Tìm được trong cái vỏ “thành kiến” cũ-kỹ, bản chất mới mẻ của anh.

Anh VÂN thẳng tắn. Nghĩ sao nói vậy.

Sự bất bằng hiện ngay trên mặt khi anh không cùng ý-kiến với người nói chuyện. Nhưng sau đó, anh ôn hòa phản đối . . . Anh không còn vội vàng trong lời nói. Chứng tỏ anh đã suy nghĩ kỹ, trước khi phát biểu.

Đối với những người trực-thuộc tại sở làm, anh cư-xử hòa nhã. Bình dân trong sự đối-đãi mà nghiêm trang khi làm việc. Nhưng không câu-nệ. Sẵn sàng giúp họ bất cứ ở công tác nào, khi họ gặp khó khăn.

Anh VÂN rất nghiêm đối với các con. Thương yêu mà không đùa giỡn. Anh áp dụng phương pháp Hướng-đạo trong việc giáo dục các con. Một bảy sói con trong khi Hướng-đạo không được phép hoạt động. Hơn mười năm sau, bảy sói con này trở thành những Trưởng vững của Hướng-đạo-sinh Sài-gòn. Hình ảnh của người bố.

Có một đặc tính mà tôi tưởng là mâu-thuẫn với con người anh VÂN. Đó là sự dãn dị. Có lần, trong một đêm “không trăng, không sao”, chúng tôi đã ra ngoài sân, trần truồng như nhộng, nô đùa tắm dưới trận mưa tầm tã của mùa hè Đông-Hà. Anh VÂN bảo “tại sao phải có cần chút gì để che thân?” Cũng theo đề nghị của anh,

chúng tôi . . đã bỏ hết áo quần, tắm ở một cái suối, lúc đi trại tại Pleiku.

Nhưng dẫn dụ không phải là bỏ qua chi tiết. Anh thật chu đáo và tỉ-mỉ. Không có việc nào làm lung chừng.

Rồi chiến tranh lan rộng khi Pháp dùng võ-lực để chiếm lại đất nước. Tôi và anh VÂN, người theo Ủy-ban Tư-Pháp, người theo Ủy-ban Hành-Chánh. Mất liên lạc.

Hai mươi năm sau, lúc hành nghề tại Sài-gòn, tôi được biết anh VÂN giúp việc cho một cơ quan Kinh-tế Xã-hội tại Thủ-Đô. Tôi bắt liên lạc. Chúng tôi sung sướng gặp lại. “Chúng mình là người Hương-đạo, phải sống trong một xã-hội tự do . . .”

Tạm thời anh Vân để gia-đình ở Huế. Tôi mời anh về với chúng tôi. Anh nhận lời một cách tự nhiên . Như mấy mươi năm trước, tôi đã tá túc tại nhà anh. Anh là người ngoại tộc duy nhất, đã chung sống với chúng tôi. Từ trước đến nay, gia-đình tôi coi anh, tiếp nhận anh như một người bà con. Với tất cả thân-tình quý mến.

Đến ngày chị VÂN và các cháu dọn vào, có nhà riêng. Chúng tôi xa nhau. Nhưng không lâu. Chúng tôi lại có dịp gặp nhau trong Hội-Đồng Trung-Ướng của H.Đ.V.N.. Trong ba nhiệm kỳ làm Hội-trưởng, tôi có may mắn được sự cộng-tác của người bạn cố-tri. Là Tổng-thư-ký, anh đã tổ chức lại cơ-cấu hành chánh của Hội, lần đầu tiên muốn được độc-lập đối với Chánh Quyền trong việc giáo-dục các đoàn sinh với một Tài-chánh khá lớn. Anh giúp Trưởng Trần Mộng Lân, Thư-ký thường trực tại văn-phòng, tổ chức đời sống tại Trụ Sở của Hội vừa mới xây cất đường Bùi Chu. Nơi ăn chốn ở của các Trưởng từ các tỉnh về Thủ-Đô. Sau đó , anh VÂN đảm trách Tổng-Ủy-Viên liên tiếp 2 nhiệm kỳ.

Anh Trần Văn Đường lúc ấy là Thủ-quy rất bằng lòng về nhiều ý kiến xây dựng của anh.

Một số anh em Hương-đạo cho anh là khó tánh. Đó là một nhận xét sai lầm. Anh VÂN , người cẩn thận không chịu bừa bãi , có một quan niệm rõ ràng về đạo-đức. Tôi đã biết anh không ngần ngại “sửa sai” một vài Trưởng, đầu họ là bạn thân.

Anh không phải là người “bảo thủ” mù quáng. Anh chỉ trọng những đường lối, tập tục cổ truyền xưa mà anh cho là tốt, còn có thể dùng được trong một xã-hội xáo trộn.

Cũng có khi anh nhận xét sai. Nhưng ngay tình , trong danh dự

Bên cạnh anh VÂN , sống và hành động theo lý trí, tôi gặp một bạn sống nhiều về tình cảm. Đó là anh NGUYỄN HỮU MƯU

Anh VÂN người cao và gầy. Anh MƯU thấp và mập hơn, tròn trịa. Nhiều khi có đôi mắt buồn. Tuy nhiên anh MƯU không hà tiện tiếng cười đôn, vang đến tận xa, cũng như giọng nói.

Anh MƯU người công-giáo, anh VÂN phật giáo, người trầm lặng, người hồn nhiên vui sống, tự nhiên, ít hình thức.

Tôi không nhớ đã gặp anh Mưu trong trường hợp nào. Chỉ biết ngay lúc đầu, chúng tôi mến nhau : đều rất thẳng tắn và tình cảm.

Khi anh là Tổng Ủy Viên của Hội, tôi có nhiều dịp đánh giá và mến phục anh. Anh không kiêu hãnh vì mình là Trưởng cao cấp nhất. Anh sống hòa mình với các Hương-đạo-sinh. Phần lớn để hòa giải các ý kiến bất hòa, vì anh gần các anh chị em hơn tôi. Đó không phải là chuyện dễ. Mỗi đạo-trưởng là một tướng vùng mà ! Với một kỹ thuật tổ chức riêng biệt họ cần phải có một sự độc-lập nào đó.

Giọng nói ồ ồ, nhưng có khi anh nhỏ nhẹ phân tích phải trái. Khi cần anh không do dự cất lời một trưởng.

Trước sự bất bằng nóng giận, bất cứ từ đâu đến, anh không mất bình tĩnh. Lắng tai nghe, chăm chú nghe, rồi trả lời. Vui vẻ trả lời, như một xô nước lạnh cho vào một nhóm lửa : Giải thích vì sao mình bình vực một ý kiến của Trưởng này và loại bỏ ý một Trưởng khác.

Anh không phải là người dễ dàng từ bỏ ý kiến của anh. Anh bình vực đến cùng. Đừng tưởng anh vui tính chắc phải dễ dãi.

Anh là hình ảnh một đồng tiền kẽm : ngoài tròn mà trong vuông.

Anh gặp tôi bất cứ khi nào anh muốn. Tôi không thể từ-chối đầu bạn việc đến đâu. Tại nhà anh, nhà tôi, và ngay cả ở văn phòng. Trong một cuộc trà đàm hay bữa ăn thân mật. Vì chúng tôi là hai người bạn thân, tìm một đường sống thích ứng cho Hội, độc-lập đối với người ngoài và phù-hợp với đường lối giáo-dục mà các Trưởng muốn đi đầu các anh chị em Hướng-đạo.

Không phân biệt Nam, Bắc, Trung. Không chú trọng chuyên môn giỏi. Chúng tôi, và nhờ sự nhẫn-nại của anh MƯU, đã duy trì tình huynh đệ thật sự giữa anh em. Anh Mưu cũng đã giúp tôi trong việc “hòa giải” giữa “hai phái” của Hội Nữ. Dầu chỉ trong thời gian ngắn.

Không may mắn có con, anh MƯU đã dồn tình thương cho những trẻ em đã đến với anh chị . . . Chị Mưu mở một trường mẫu-giáo tại Sài-gòn. Rất được nhiều tín nhiệm. Kỷ-luật chặt chẽ. Kết quả rất tốt. Bên cạnh chị MƯU là giám-đốc, có hai người em phụ trách điều khiển. Tổ chức theo tổ chức Hướng-đạo. Đó là trường AURORE.

Những ai chưa biết chị MƯU, cho chị lạnh nhạt, kỳ thật chị tình cảm, thân mật. Nhưng anh MƯU bộc lộ rõ ràng tư-tưởng hơn.

Là một kỹ sư canh-nông, anh giữ chức-vụ một Giám-đốc. Anh thích cây cảnh, thú vật. Anh có một cái vườn lớn, nhiều loại cây ăn trái, thường lên đó cuối tuần. Sáng thứ hai, đi ngang nhà tôi, trước khi đến sở, anh ghé lại thân mật thăm hỏi, để lại cho tôi nhiều trái cây đem ở vườn về.

Anh MƯU áp huyết thường cao. Một hôm một đường gân máu nhỏ ở đầu bị nghẹt, anh hôn mê, phải đem vào bệnh viện cứu chữa. Anh chị em Hướng-đạo lo sợ cho sức khỏe anh. Lo ngại là phải vì tình trạng hôn mê dễ dàng trở lại nên chúng tôi khuyên anh bớt hoạt động. Anh không vui mà chúng tôi cũng không vui, vì có cảm tưởng như mất một Trưởng gương mẫu cho Phong-trào.

Hình như đó là một lý do để anh được phép xuất ngoại sau 1975.

Khi qua Pháp, tôi được biết anh chị ở vùng gần Bordeaux. Chưa kịp đi thăm thì một người bạn cho biết anh áp huyết cao, lại bị nghẹt

một đường gân máu. Đang hôn mê và cứu chữa tại một bệnh viện Strasbourg.

Tôi đến thăm anh tại bệnh viện. Anh như người ngủ say. Tôi nắm chặt tay anh nhiều giờ, chờ mong thấy một tác-động nhỏ nào trên nét mặt. Nhưng nó đã không đến, suốt gần một ngày tôi bên cạnh anh. Hôm sau, tôi trở về Paris, vẫn hy vọng anh MƯU sẽ tỉnh lại như có người đã trở lại bình thường sau nhiều tuần hôn mê. Tôi đã thất vọng, Chị MƯU , một tuần sau, điện thoại cho biết anh đã từ trần. Chị còn nói anh MƯU chắc đợi để gặp được tôi rồi mới chết.

Tr. Nguyễn-Hữu-Mưu (Cựu Tổng Ủy-viên HĐVN)

Anh MƯU ơi ! Tất cả tình thương của anh em Hướng-đạo, hơi nóng của nó lần này không đủ để giữ anh lại trên đường vĩnh biệt !

Anh VÂN, anh MƯU ra đi, để lại một sự luyến tiếc cho những Hướng-đạo-sinh có dịp tiếp xúc với hai Trưởng kỳ cựu. Một cảm tình chắc hẳn sâu đậm.

Hình ảnh hai anh bạn gần như cả một cuộc đời tôi không thể xóa nhòa trong ký ức. Các anh đã giúp tôi GIỮ VỮNG tinh thần hòa hợp, khoan dung, chân thật mà người HƯỚNG-ĐẠO phải có, để cùng chung sống và phục vụ trong tình thương.

Viết tại Pháp, đầu năm 2000

PHAN THANH HY

Tr. Nguyễn-Hữu-Mưu

Liên-Lạc : Chúng tôi nhận được một tấm hình và ít chi tiết về Tr. Nguyễn-Hữu-Mưu (Cựu Tổng Ủy-viên HĐVN) qua bức thư của Chị Trịnh-Tâm, người rất thân thiết với gia-đình Tr. Nguyễn-Hữu-Mưu và Tr. Ngô-Thị-Chi, xin trích đăng ra đây để anh chị em biết thêm về Tr. Nguyễn-Hữu-Mưu, tiếp theo phần viết của Trưởng Phan-Thanh-Hy (Cựu Hội-Trưởng HĐVN) cũng đăng trong L.L. số này (Hình Tr. Mưu trong bài này là do Chị Trịnh-T-Tâm gửi tặng cắt ra từ một tấm hình lớn.).

Thư Chi Tâm viết : (chỉ trích phần liên quan đến Tr. Mưu và Tr. Chi). ... và các Anh đã nhắc đến Trưởng Nguyễn-Hữu-Mưu ... làm hình ảnh anh Mưu hiện ra trong trí tôi, với bộ đồng phục Hướng-đạo, khăn quàng ... với nét mặt lúc nào cũng vui tươi và hiền hoà. Mỗi khi Anh Mưu sửa soạn ra đi, chị Chi thường nói anh Mưu : Ăn cơm nhà, vác ngà voi''. đó là vào khoảng thời gian sau khi anh Mưu nhậm chức Tổng Ủy-Viên HĐVN.

Thưa Anh, lời này rất đúng với anh Mưu, vì nhiều hôm đi làm việc ở Sở về, lại vội vàng đi ngay, vì có anh em H.Đ. đợi chờ việc chi đó, hoặc đi hội họp luôn. Khi có chút rảnh rang thì anh Mưu thường bế cháu Cơ (cháu trai) một tay dắt cháu gái (Cháu Kim Chi) đi Sở Thú, hoặc đến các nhà bạn thân có con nhỏ, để các cháu chơi với nhau, còn anh Mưu thì ngồi họp bàn chuyện H.Đ. Tôi kể sơ qua để Anh biết rõ tánh anh Mưu, trong gia đình ai cũng mến anh Mưu thật lòng, trong đó có người em trai tôi rất hợp ý với anh Mưu.

Thưa anh, Chị Mai-Liệu hứa sẽ đến thăm chúng tôi, tôi sẽ đưa chị lựa chọn một số hình ảnh anh Mưu và Chị Chi để các anh tùy nghi xử dụng, vì chúng tôi đã già, sợ không giữ được. Chắc Anh cũng biết, tính anh Mưu rất sốt sắng, sẵn sàng giúp ích mọi người, yêu thích trẻ con, rất vui tính, và khỏe mạnh. Tôi còn nhớ hôm đầu tiên anh khỏi sự bệnh : Anh vẫn hay đi bơi ở Cercle Sportif Saigonais, một hôm đi bơi về, anh bị té ngã tại sân trường . Chị Chi tôi vội lo đưa anh đi cấp cứu ngay, và anh Mưu bắt đầu bệnh nặng từ hôm ấy. Nhờ có bác sĩ tận tâm săn sóc, anh qua khỏi , nhưng ... bị liệt một bên người ! và kéo dài mãi...

(Trên đây là trích một phần trong thư của Chị Tâm, chắc sau này nếu có hình ảnh hay tin tức do Chị Mai-Liệu, hay các nơi khác cung cấp thêm, Liên-Lạc sẽ xin tiếp tục bổ túc).

Trưởng Ngô-Thị-Chi tại Trại Thăng-Tiến 3 (San Jose) Hàng trước, từ trái qua phải :

Tr. Mai-Xuân-Tý, T.Vy, (?) , Tr. Ngô-Thị-Chi và Chị Tâm

(Hàng sau) Tr. Thoại, Chị Tý và Tr. Trác

CÁI BALÔ

Năm đó hai chị em tôi mới gia nhập Tráng Đoàn của chị Liễu được ít lâu, hãy còn là lính mới tò te rõ ràng thì được chị cho biết sẽ tổ chức một kỳ trại ở Blao.

Anh chị Liễu mới tậu được một trại trà ở Blao nên dự trù tổ chức trại này cho tráng sinh của chị và tráng đoàn Bạch Đằng bên nam Hương-đạo cùng tham dự. Chị nói đất trại đẹp lắm lại ở gần một bờ suối, chị em chúng mình sẽ cắm trại bên suối. Ôi, nghe sao mà hấp dẫn quá.

Nghe tin đó chúng tôi mừng lắm vì chưa bao giờ chúng tôi được tham dự một cuộc cắm trại Hương-đạo cả, hai chị em bảo nhau nhất định kỳ này phải xin phép Ba Mẹ đi trại mới được, Nghĩ xong lại sợ các cụ cổ lắm không cho đi thì sao. Chúng tôi bàn với nhau và nói là đi trại Hương-đạo đảng hoàng lắm Ba Mẹ yên trí và nhất là chúng con sẽ được tuyên hứa trong kỳ trại này. Lễ tuyên hứa là một lễ rất quan trọng trong cuộc đời của một hướng-đạo sinh.

Sau khi xin được phép đi trại rồi, hai chị em mừng hóm và bắt đầu tính toán sửa soạn đi trại, đồ dùng đem theo làm sao ? những gì v.v. . . mà đồ đạc để vào đâu ? mình đâu có balô. Hương-đạo đi trại mà sách theo va li thì quê một cục. Thế là chúng tôi lo đi mượn balô. Mình là lính mới quen ai đâu mà những người trong toán mình thì ai cũng đi trại cả ai có dư mà cho mượn nhỉ. Chúng tôi đi hỏi tất cả mọi người, vợ ai cũng hỏi cả sau cùng thì chị Mai (lúc đó đang là Tổng Ủy Viên hay gì đó tôi không nhớ) bảo “chị có cậu em cũng là hướng-đạo, cậu ấy có mấy cái ba lô thì phải để chị hỏi hộ cho “. Thế là chúng tôi vợ ngay lấy chị và nhờ chị hỏi hộ và hẹn nếu có thì chị điện thoại cho biết để chúng em ghé lấy. Nhất định kỳ trại này mình có ba lô, là hướng-đạo thực sự rồi chứ không phải là hướng-đạo salon đâu nhé.

Chúng tôi ghé nhà chị Mai vào buổi chiều chị mới đi làm về, chị vui vẻ đón tiếp hai chị em tôi, chị mời ngồi chơi và hỏi chuyện chúng tôi đủ cả. Tại sao chúng tôi lại vào Hương-đạo và ở trong toán Bùi-Thị-Xuân v.v. . .

Thế là chúng tôi lại ngồi kể chuyện gia nhập Hương-đạo cho chị nghe.

Tôi không nhớ rõ kỳ đó một tráng đoàn Hương-đạo nam (Bạch-Đằng) và tráng đoàn nữ Hương-đạo làm công tác xã hội gì đó rầm rộ lắm, chị em chúng tôi rất cảm phục và muốn gia nhập để được hoạt động xã hội một cách hữu hiệu. Thế là chúng tôi tìm đến với nữ Hương-đạo.

Khi mới gia nhập Tráng Đoàn, chị Liễu nói hiện nay có 3 toán : Toán Thanh Quan gồm toàn dân “trường Tây” do chị Trịnh Thúy Nga là toán trưởng. Chị Đỗ Kim Bích đứng đầu toán Lê Ngọc Hân và một toán nữa mới thành lập là toán Bùi Thị Xuân do chị Hà Dương Thị Quyên làm toán trưởng. Cô em tôi là dân Marie Curie, còn tôi thì học T.V., Dương Quyên (chúng tôi hay gọi để phân biệt với Đỗ Quyên cùng toán) học cùng trường T.V. nên chúng tôi biết nhau do đó chị Liễu đề nghị tôi gia nhập toán Bùi Thị Xuân. Thế là chúng tôi đầu quân với toán Bùi Thị Xuân từ đó, hai chị em đi cùng một toán chứ cô em không muốn gia nhập toán Thanh Quan, mặc dầu biết Thúy Nga rất nhiều.

Câu chuyện đang vui vẻ với chị Mai thì cậu em của chị đi học về. Chị giới thiệu cậu T. em của chị đang là sinh viên năm thứ 2 y-khoa và đây là hai cô nữ tráng sinh mới, sắp sửa đi trại Blao với chị Liễu tuần tới, và hai cô đến để mượn cậu hai cái balô đấy. Anh T. vui vẻ chào chúng tôi và đi vào trong nhà lấy balô cho chúng tôi mượn. Sau khi anh đi vào rồi chúng tôi hỏi chị Mai đó là em trai của chị đấy à sao mà giống con gái thế, người trắng trẻo, bé nhỏ lại thêm cái răng khểnh và mái tóc hơi quăn, chẳng bù cho cô em gái của chị thì lại có tướng của người con trai, giá hai anh em đổi cho nhau thì hợp hơn. Nói xong tất cả chúng tôi đều cười rộ lên. Ngồi nói chuyện với chị Mai một lúc thì chúng tôi xin phép ra về và hẹn sẽ đem balô trả ngay sau khi đi trại về.

Nếu câu chuyện chỉ có thế thì tôi kể cho quý vị nghe để làm gì nhỉ. Nhưng đó chỉ mới là khởi đầu mà thôi.

Mấy năm sau chị Mai kể lại ngày mà chúng tôi đến mượn balô sau khi nghe mấy chị em cười với nhau thì anh T. ở trên gác nhìn xuống (à nhìn lên người ta há, xấu đấy) và tự hỏi quái sao hai cô “lính mới này nói gì với bà chị mà cười có vẻ thú vị thế, chắc là đang nói xấu gì mình đây”, và cậu bắt đầu để ý, nhìn lên và nhất là cậu thấy cái cô tóc ngắn có hai con mắt “nai vàng ngơ ngác” sao mà dễ thương chi lạ, người gì nói chuyện rất vui vẻ nhưng lại khoan thai, hoạt bát, lại tỏ ra rất hiểu biết, văn chương nữa là đằng khác. Thế mà ai lại bảo hai cô này là dân trường tây. Anh có ác cảm với dân trường tây vì nghĩ là họ le lói ? (có phải không thưa quý vị trường Tây) hay là cũng tùy người có người le có người không thì sao, không nên vợ đũa cả nắm. Cậu nghe lóm câu chuyện và thấy hai cô này được lắm nhất là cô em người nhỏ nhắn xinh xinh . . .

Thế là chàng bắt đầu theo dõi, tìm hiểu và sau cùng là đeo đuổi. Mỗi khi Chủ Nhật cậu tình nguyện lái xe đưa đón chị Mai đi họp để có lý do chính đáng gặp mấy cô tráng-sinh của chị. Chúng tôi gặp nhau trao đổi và học hỏi kinh nghiệm Hướng-đạo, lẽ tất nhiên cậu có nhiều kinh nghiệm Hướng-đạo hơn chúng tôi nhiều. Chị Mai còn tạo điều kiện là nhờ cậu đến dạy chúng tôi chuyên môn hướng-đạo nữa. Thế rồi sao nhỉ ? Ba năm sau tôi trở thành em dâu của chị Mai, tôi là Mrs. T.

Câu chuyện tình của chúng tôi bắt đầu từ cái balô là thế đấy.

Trích trong Nhớ lại chuyện xưa

T. L.

Lời ghi thêm của LIÊN LẠC : Để phụ họa bài “Cái Ba Lô”, Liên Lạc xin mượn mấy câu thơ của nhà Thơ Tuấn-Việt (Bài “ Tìm nhau”, trong tập Theo dấu BiPi, chưa xuất bản)

TÌM NHAU

Trái tim tìm gặp trái tim

Những bầu nhiệt huyết lại tìm đến nhau

Mái đầu tìm gặp mái đầu

Nụ cười hôn hở tìm câu ân tình

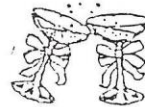
Ba-Lô tìm đến vai anh

Đóa hoa Bách Hợp tìm cành BiPi . . .

T.V.

Và cuộc tình này tiếp diễn nhiều năm và kết thúc rất đẹp.

Tin Vui

Được tin vui : Anh Chị Trần-Đình-Thủy (Xóm Merkel, Texas) làm Lễ Vu-Quy cho Trưởng nữ là :

Tinou Diễm-Trang Trần

đẹp duyên cùng Chàng Trai :

Christopher Erik Roncone

Trưởng-nam của Ông Bà Ronald Roncone
Hôn lễ cử hành ngày 10 tháng 6 năm 2000 tại
California. Hoa kỳ.

Nhân dịp vui này, Chúng tôi xin chúc mừng Anh Chị Thủy-Ly được thêm “Rể Sâm Quý”, lời kéo Rể Sâm về “Nhập Xóm Chuối” cho vui , sản xuất thêm Sói con , Chim Non tặng đông dân số để Trưởng Xóm và Phó Xóm có việc làm và sớm . . .thăng chức .

*****

Hướng-Đạo Trưởng-Niên

Ban Phụ trách Liên-Lạc

Ngựa C.K. và Bè Trên

“Đồng Chúc”

Họp mặt Tân niên Gia Đình Bách Hợp Nam Cali

Lý-Nhật-Hui

Nhân buổi lễ cầu siêu Trưởng Trần Trung Dzu tại chùa Liên Hoa, chúng tôi đề nghị với Gia Trưởng Trần Đức Hạnh tổ chức buổi họp mặt quý Trưởng có dịp gặp gỡ cũng như thảo luận những vấn đề liên quan đến GĐBH, các đơn vị, HĐTƯ và Phong trào HĐVN. Thư mời họp được gửi đến tất cả thành viên GĐBH và các Trưởng LĐT các Liên đoàn, thời gian được ấn định là chiều Chủ nhật, ngày 9 tháng 4 Năm 2000, tại văn phòng làm việc của Gia trưởng.

Một sự bất ngờ cho lần họp mặt này là sự hiện diện của Trưởng Mai Liệu (nhân dịp đến dự lễ vu quy ái nữ Trưởng Đỗ Văn Ninh), thành phần tham dự gồm có quý Trưởng : Đinh Xuân Phúc, Đoàn Văn Thiệp, Đỗ Văn Ninh và Nguyễn thị Đáp, Đoàn thị Liên, Nguyễn Minh Thế, Bích Ngọc, Nguyễn Nhật Tựu, Nguyễn Khanh, Anh chị Xuân, Lê Văn Dũng, Trần Xuân Đức, Trần Bích, Nguyễn Liên Hương và Nguyễn Lâm, Nguyễn Đoàn, Lý Nhật Hương, Gia Trưởng Trần Đức Hạnh. Cũng trong cuối tuần nay, chúng tôi cùng Liên Đoàn Hoa Lư tham dự trại Đạo (El-Capitan District Camporee) sau khi lo xếp đặt công việc làm cho ngay hôm sau, tôi có bốn phạn đón Tr. Đinh Xuân Phúc cũng đồng thời đón Tr. Nguyễn Bích, thế mà lại trễ, Tr. Bích không chờ nổi vội tự kiếm phương tiện phó hội đúng giờ, Khi chúng tôi đến nơi hãy còn chưa đông đủ, các Trưởng đồng ý đợi đúng 4 giờ 30 thì khai mạc .

Sau lời khai mạc, Tr. Hạnh trao quyền điều khiển chương trình họp mặt cho tôi. Để bắt đầu, tôi đã yêu cầu các Trưởng hoan nghênh Gia Trưởng một tiếng “ A “ thật lớn về những đóng góp của Trưởng đối với GĐBH và tất đã bắt đầu buổi họp mặt bằng bài ca Nguồn Thật cũng như tôi mong mỗi quý Trưởng hãy nắm tay nhau cùng đi một con đường.

Chương trình được thông qua như sau :

- Trại Họp Bạn tại San Jose (Kỷ-niệm 70 năm H.Đ.V.N.)
- Chương Trình Họp Mặt trong năm của GĐBH.

- Những kiến nghị với HĐTƯ.

- Linh Tinh (Huấn Luyện, Tổ chức thăm viếng, Niên liễm, Bản tin v.v...)

Chúng tôi đã mời Tr. Liệu trình bày chi tiết về Trại Họp Bạn, Trưởng đã nêu rõ chương trình của trại, Trưởng cũng khuyến khích các Trưởng nên tham dự đông đủ trại kỳ vì mang tính chất quan trọng cho phong trào H.Đ.V.N. trong 70 năm qua, đồng thời nhấn mạnh đến danh xưng của HĐ Trưởng Niên dành cho tất cả HDS không còn là đoàn sinh, có nghĩa là các Trưởng đang hoạt động cũng có thể là thành viên của HĐ Trưởng Niên – bên cạnh đó Trưởng Liệu cũng đã trình bày với các Trưởng về việc đề nghị cũng như quyết định trao Huân Chương Bắc Đẩu cho Trưởng Phạm Biểu Tâm vừa qua, Trưởng cho biết Trưởng Tâm xứng đáng nhận vì có công với Phong trào Hướng Đạo chứ không phải với Hội HĐVN, tiếp đến, chúng tôi mời các Trưởng cùng hát bài Giữ Vững (kỷ niệm 40 năm Họp Bạn Suối Tiên), Trưởng Bích (Phu nhân Tr. Liệu) đã đề nghị hát lại sau khi đã hát qua một lần, cùng hát với các Trưởng, tôi cảm nhận ở các Trưởng còn tràn đầy bầu nhiệt huyết HĐ của 30 năm trước).

Về chương trình họp mặt, tôi đề nghị hội ý với các Liên đoàn để GĐBH dùng địa điểm sinh hoạt của các Liên đoàn tổ chức họp mặt dưới hình thức Potluck (picnic nhẹ), nhân có các trưởng thuộc các LĐ Hùng Vương, Trưởng Sơn và Hoa Lư, các Trưởng đã tán thành và sẽ phối hợp ngày giờ cho mỗi 2 hoặc 3 tháng; Riêng Trưởng Hạnh có sự ao ước tổ chức họp mặt Tất niên hay Tân niên chung cho tất cả các HDS các LĐ và GĐBH.

Đến phần kiến nghị với HĐTƯ, Tr. Ninh đề nghị nên thay đổi danh xưng của Huân Chương Bắc Đẩu bằng một danh xưng khác phù hợp với dân tộc tính của người Việt chúng ta, đồng thời các Trưởng đề nghị nên có một ủy ban soạn thảo thể lệ và nghi thức trao Huân Chương cho người được trao. Cũng như việc thẩm định lại biểu tượng của phong trào HĐVN.

Các Trưởng đề nghị chuyển đến Trưởng ủy viên Trưởng Niên để chuyển đến HĐTU những kiến nghị của GĐBH.

Phần cuối của chương trình sau khi mọi người dùng bữa cơm thân mật (Trưởng Hạnh lại tốn kém) là những công việc thực tế của GĐBH, tôi đã trình bày những chương trình hành động trong tương lai như :

1. Vấn đề Huấn Luyện : Trong năm nay, các LĐ sẽ tổ chức một kỳ trại HL Cơ bản, tôi đề nghị các Trưởng nên tham quan trại, nhìn và chỉ ghi nhận những sự kiện các Trưởng trẻ thực hiện, sang năm, GĐBH sẽ phối hợp cùng với các LĐ tổ chức, nhưng lần này, GĐBH sẽ đảm trách phần nghi thức, tập tục, truyền thống và cơ bản các ngành của HĐVN, phần HĐ Hoa Kỳ sẽ do các Trưởng đang sinh hoạt đảm trách. (Các Trưởng cùng hát bài Trại Trường)

2. Vấn đề thăm viếng : Trong những lần họp mặt sau này, các Trưởng niên thường không đầy đủ, vì tuổi cao, tôi đề nghị nên thông báo cho nhau, cũng như tổ chức những buổi thăm viếng , gần nhất là trong vài ngày tới, khi Tr. Vũ Thanh Thông xuất viện, Gia Đình sẽ thông báo cho nhau để đến thăm an Trưởng.

3. Vào tháng 6 nay, quý Trưởng Đỗ Văn Ninh và Nguyễn Thị Đáp sẽ rời Cali để về vùng Hoa Thịnh Đốn cư ngụ, GĐBH sẽ tổ chức họp mặt để tiễn chân 2 Trưởng.

4. Các Trưởng cũng đã vui vẻ yêu cầu ban quản trị GĐBH đóng niên liễm cho HĐTU/HĐVN .

Buổi họp mặt chấm dứt lúc 7 giờ 30 tối trong niềm vui cho lần gặp gỡ , các Trưởng đã “ Giữ chặt mối Dây “ trong vòng tay với sự bồi hồi, hẹn cho lần họp mặt khác...

L.N.H.

Tim Bạn Hướng-Đạo

Bạn Vũ-Ngọc-Thúy (QGHC) muốn biết tin bạn **Phạm-Văn-Tài** (một H.Đ.S.) trước ở 128 Đinh-Tiên-Hoàng (Tiệm Bách-hoá Hoàng-Long Dakao, Saigon.
Xin liên lạc về : 2505 Washington Ave.,
New Orleans, La. 70113 - USA.
Đ.T. (504) 637-1724 (H) hoặc
(504) 891-0326 (B)

Những nỗi niềm muốn san sẻ

.....

Thời gian vừa qua, Liên-Lạc nhận được ba tập thơ :

- **Những dòng tâm tư**
- **Hương Xưa**
- **Thanh khí lê hằng**
(Của tác giả SONG-NGUYỄN)
và tập thơ “**Lời cái đình làng**”
của Nhà Thơ Bạch Nhật).

Mỗi tập dày trên dưới 120 trang, bìa láng, cứng, trình bày trang nhã, in ấn rất công-phu, chuyên-nghiệp.

Nội-dung : *Tình tự dân tộc cùng tâm tư kẻ tha phương ;
Ân nghĩa bằng hữu và kỷ niệm thời niên thiếu.*

Các tác giả muốn chia sẻ nỗi niềm với tri-kỷ bốn phương nên có nhà ý gửi tặng độc giả Liên-lạc nào muốn nhận 4 tập thơ nói trên, chỉ xin gửi kèm “bưu-phi”, theo địa chỉ :

Địa-chỉ : SONG-NGUYỄN (hay Lan-Chi-Nguyen)
6110-202 nd St. SW., Apt. 101
Lynnwood, WA. 98036, USA.

LIÊN-LẠC xin chân thành cảm ơn các tác giả và ân cần giới thiệu cùng độc-giả bốn phương.

Có đây rồi !

.....

Trong Liên-lạc số trước, Tr. Quỳnh-Loan ở Toulouse có loan báo nhờ tìm bạn Hương-đạo ngày xưa ở Đà-Nẵng, nay Tr. Sóc Nhiệt Tinh (quả là nhiệt tình !) đã tìm ra Bạn Quý ấy :

Tr. Huỳnh-Ngọc-Cúc
1056 W. Stephens Dr.
Tempe, AZ. 85282 - USA.
Điện-thoại : (602) 777-9519.

Cũng lạ thật ! Chú Sóc Nhiệt tình này ở Vùng Texas mà lại biết tận nơi hoang vu sa mạc Arizona có người Hương-đạo sinh sống. Vậy Sóc Nhiệt Tinh thử tìm giùm một Huỳnh-trưởng tài ba lỗi lạc để cầm tay lái Chủ-tịch HĐTU /HĐVN thay thế Tr. Vĩnh-Đào đang lăm le muốn trao đuốc xem nào !

Hình ảnh sinh-hoạt của Xóm Trưởng-niên Charlotte

*****

Những hình ảnh dưới đây là để bổ túc cho bài tường-thuật (đã-chiến) của Tr. Vũ-Quang-Nhật (Sói Xất Xược) đã được vội ghi trong Liên-lạc số 34, trang 26. Vì người đi trán phim gửi cho Liên-lạc trễ, nhưng người gửi bài tường thuật (đã xất xược) gửi đi trước, cho nên có sự "tréo cần ngỗng" này.

Xóm Trưởng-Niên Charlotte : Hình chụp sau một buổi sinh hoạt, tại tư gia Tr. Lê-Thông-Kinh.

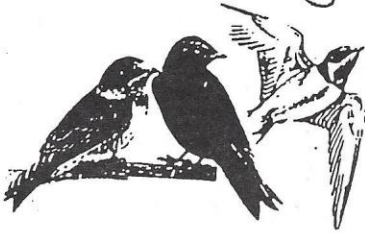
(Từ trái qua phải), **Hàng ngồi :** Các Trưởng : Đoàn-Đình-Tạo, Tôn-Thất-Đờng, Lê-Thông-Kinh, Trần-văn-Phúc, Vũ-quang-Nhật, Vũ-vương-Hổ và Vũ-Đức-Nam. (**Hàng đứng**) : Tất cả các Bè trên của các Trưởng đều đứng ở phía sau lưng. Chỉ riêng có 2 Bè trên đứng tréo cần ngỗng, đó là Bè trên của Tr.Nhật (áo đen) đứng sau Tr.Phúc, và Bè trên của Tr. Phúc (áo đỏ, đứng sau Tr. Nhật)). Vắng mặt Tr. Chính và Bè trẻ, về Quê ăn Tết)

Sau khi các Bè Trên cho ăn uống no say rồi, bọn chung lo các việc cần thiết sau bữa Đại-Yến, phe Liên Ông lại bày ra mục "đờn ca xướng hát". Vui sướng thiệt ! Ai dám bảo nam-nhi nước Mỹ bị xếp hàng sau thú vật ?
(Từ trái qua phải) : Hàng trước : Tr. Phúc. (Hàng giữa) : các Tr. Kinh, Hồ, Tạo, Nhật, Đờng (Đứng sau) : Tr. Nam. Vũ-Chính

Thư/Bản

Một con én không làm nổi Mùa Xuân, nhưng nhiều con én đã đem lại mục "Thư Tín" này.

Tr. Tôn-Thất Đông (Việt-Nam).

Tôi xin gửi Anh danh sách các "con" HDS Huế được trợ cấp, do tiền của Quý Anh HDTN, do anh Hương đem về. Thay mặt các anh em cựu HĐ Huế, tôi xin cảm ơn Anh và quý Anh Chị Em HDTN Ottawa và Montréal đã nghĩ đến anh em ở Huế trong cơn lụt lội.

(Thông qua 12 giòong hỏi thăm gia đình Ngựa) Nhớ lắm, nhưng không đi thăm được.

Xin cho tôi gửi lời thăm tất cả anh chị em nhóm Tinh-thần BiPi và Ban phụ-trách Liên-lạc.

 LIÊN-LA C : Anh quá chu đáo, gửi danh sách những người thụ-hưởng qua làm chỉ, tụi em luôn luôn đặt sự tin tưởng nơi quý anh em bên nhà. Chắc anh Hương đã kể những sinh hoạt H.Đ. Trưởng-niên bên này để anh nghe rồi. Gần đây có thêm anh Thanh (Úc-châu) đến thăm Anh, Anh lại càng hiểu rõ sinh hoạt HĐ Hải-ngoại tưởng tận hơn. Anh tuổi hạc đã cao, tụi em cầu mong sức khoẻ Anh được bình thường, trí óc minh mẫn là mừng rồi. Tiếc là Liên-lạc không đến tay anh thường xuyên để anh đọc cho vui (mặc dù có gửi đều). Kính chúc Anh Thân Tâm an lạc.

Tr. Trần Anh-Tuấn (Oakland).

... Nhóm chúng em đã nhận được L.L. 34, cũng như những số trước, bài vở vẫn xuất sắc vì thấm đượm tình cảm HĐ chân thành và chan chứa những kỷ niệm đẹp về sinh hoạt xưa và nay của những người VN theo dấu chân BiPi. Em rất thích những chi tiết về Tr. Tôn-Thất Dương-Vân mà L.L. đã nêu trong số vừa rồi.

Mấy tháng vừa qua, Phong-trào HĐ chúng ta mất mát nhiều quá. Nào Tr. Phạm-Biểu-Tâm, nào Tr. Trần-Trung-

Ru (Du), Tr. Phạm-Kim-Vinh. Trong các số L.L. tương lai, em hy vọng anh sẽ hội đủ tài-liệu để công hiến những chi tiết các Trưởng đó, cùng với các Trưởng khác trong dự tính như Tr. Nguyễn-Hữu-Mưu và Tr. Nguyễn-Thành-Cung. Em tin rằng việc chia sẻ cuộc đời vị tha, trong sáng và hữu ích cho xã hội của các Trưởng đó và nhiều Trưởng khác có khi hiện đang sống giữa chúng ta sẽ là những tấm gương cho những lớp HĐ sau này hiện đang (như anh đề cập trong Sổ Tay Đầu Năm, L.L. 34, một cách buồn bã) là ...*không còn được cái tình Huỳnh Đệ nguyên vẹn như ngày xa xưa nguyên thủy của nó ...!*

Cũng khá khen cho Gấu Lý-sự đã có trí nhớ khủng khiếp để viết lại trung thực buổi họp mặt của Làng Bách-Hợp Bắc California (nhân dịp anh Thư và Anh Chị từ Canada đến thăm), nhưng em chỉ xin cải chính một điều : Đó là vai trò Xóm Trưởng HDTN của Oakland. Xóm HDTN không hề đặt ngôi vị Xóm Trưởng. Xóm sinh hoạt trong tinh thần bình đẳng và tương kính. Mỗi khi Xóm có việc thì người nào tự thấy mình thích hợp nhất sẽ đứng ra cáng đáng, khỏi phải mất công bầu lại khi mãn nhiệm.

Nhân việc Anh nhắc lại Tr. Đặng-Thị-Hoà xuất thân từ HĐVN hồi thập niên 30 ở Hải-phòng, hiện đang sinh hoạt ở Oakland và San Jose, em vừa làm Tr. Hoà ngạc nhiên đến đứng tim khi em biểu Tr. Hoà một phong bì của một người gửi Tr. Hoà nam 1952.

Em rất tiếc được Anh thông báo là sẽ không qua được Cali vào tháng 7 tới đây để dự Trại HỌp Bạn Kỷ-niệm 70 năm HĐVN tại San Jose. Em rất hiểu là anh phải giữ gìn sức khoẻ là điều tiên quyết sau khi đã phải nằm bệnh viện hơn cả tuần lễ để chữa bệnh tim.

Tiền đây, em xin thông báo là em đã nhận lời Tr. Mai-Liệu và Ban Tổ-chức Trại HĐVN 2000 để ấn hành một "Tuyển Tập Tài-liệu Lịch sử HĐVN" (thông qua 7 giòong về chi tiết Tuyển Tập).

 LIÊN-LA C : Anh Thoại đã có thư riêng về Tuyển-Tập gửi cho Tuấn rồi, sẽ gửi tiếp. Sưu-tầm là "Nghề của Chàng" mà ! tuy nhiên việc Tr. Hoà nói trên là một trường-hợp khá đặc biệt. Mới đây, Trưởng Trần-Văn-Thao có thư cho hay : Tr. Đặng-thị-Hoà (có dấu huyền), chứ không phải Hoa, chỉ có chồng là người Hoa thôi. Khi L.Đ. Trần-Lục mới thành lập ở Hải-phòng thì Tr. Đặng Thị-Hoà là một Phó Bày-trưởng, mà Bày-trưởng là Tr. Nguyễn-Văn-Bảo. Lúc bấy giờ Chị Hoà đang dạy học ở Trường Michelet (Hải-phòng). Thời gian sau, quân-đội Lữ-Hán tràn sang V.N., có một sĩ-quan cao cấp trong Đoàn Quân-Y Trung-quốc là B.S. Trần Kính-Hoà chơi

thân với chị Hoà và xin cưới rồi sau đó đưa nhau về Đài Loan. Sau này, BS Trần Kinh-Hoà chết đi, chị Đặng-thị-Hoà đưa hết con cái sang Hoa kỳ, do đó Chị Hoà có cơ-duyên gặp lại anh em HĐ Trưởng-niên và trở lại sinh hoạt.

Tuần ơi, đọc mấy giòng của Cụ Tiên-Chỉ Trần-Văn-Thao kể lại mới thấy trí nhớ phi thường của một Trưởng lão 94 tuổi trời, khiếp thật. Cụ Tiên-chỉ còn sợ tội mình hiểu lầm cho nên còn "rào" thêm câu "*Cái biết của tôi không sâu xa lắm, chỉ biết với tư-cách Đạo-trưởng Yên-Tử, chứ không có gì thân mật đến nỗi phải biết quá nhiều*". Tuần thấy chưa ? Trí óc của Cụ Tiên-chỉ nhìn xa thấy rộng thiệt, tội mình thua xa.

Tr. Nguyễn-Đức-Tùng (VA.)

... Em vừa đọc báo QG Hành-chánh, nhìn "Người" đọc diễn-văn khai mạc, thấy long trọng quá, lại còn "méo mó nghề nghiệp" đem cả Huống-đạo và BiPi vào trong diễn văn,, thật là H.Đ. đến tận xứ ông tui rồi !

Liên-lạc số 34 có nói chỉ có L.Đ. Hoa Lư ở Cali là đơn vị đầu tiên đưa Sói lên Đoàn kiểu VN là ... "dụng chạm" bọn em ở D.C. rồi đó ! Ở đây tui em cũng gắng giữ lại những truyền thống tập tục đó để các em Sói Lên Đoàn bây giờ vài chục năm sau coi Bầy còn biết nghi-thức đó của ngành Ấu HĐVN. Tui em còn chơi cả một cái cầu tre to tổ bố cho HĐ Mỹ nể chơi. Em tìm tấm hình để gửi cho L.L. Em xin châm củi lửa, em phải làm ngay kéo lại quên. Mùa Hè này Trưởng và Chị có xuôi Nam hay là Tây tiến (đi Trại San Jose) ?

 LIÊN-LAC : Đọc thư Trưởng, suy nghĩ mãi, Ông Lang Tây này làm chi có nhiều thì giờ đọc báo tào lao, hơn nữa báo QGHC lại càng không ăn nhập chi với nghề nghiệp của đương-sự cả, A, biết rồi, có chú Lê-Hữu-Em (cũng thuộc gia-đình QGHC) có VP gần phòng mạch, nên đăng ấy có dip thấy, lấy đọc cho vui phải không ?

Chuyện thứ hai là chờ mãi tấm hình Sói lên Đoàn mà chưa thấy, nếu có kèm bài tường-thuật nữa là "số dách", khi đó không chỉ mình HĐ Mỹ "nể" mà cả HĐ Thế giới đều ,, phục sát đất", đâu phải chỉ một mình Sói LĐ Chi-lăng mới có ! Cám ơn củi lửa đã chất đầy cho L.L., nếu hết Lửa Trại là vì tội tui "diều dờ" chứ không phải do thiếu ...

Hè này, vợ chồng tui không xuôi Nam, cũng chẳng Tây-tiến mà chỉ lên Cao-nguyên (Vùng Banff, thuộc Tỉnh Alberta), tuy nhiên lòng vẫn hướng về Virginia, nhớ nem tré và đồ Huế, ngắm nhà Thủy-tạ, hưởng hưởng sen của "tiểu Hồ Tịnh-

Tâm" đi câu cua, câu tôm với Quan Đốc một chuyến, kèo sau này không còn cơ hội. Mong thay !

Cô Năm Xóm Chuối (Merkel).

(Thông qua 6 giòng khiếu nại về đề "Họ" sai ở phong bì kèm theo tang chúng).

Anh Thoại ơi, đọc L.L. kỳ này, thấy anh khó thoát khỏi L.L. quá, ai cũng nói anh là nhất, mà nhất thật đấy. Mỗi khi có báo, "Lang Tây" đọc là khen... (thông qua 3 giòng cho Ngựa đi tàu bay giấy). Năm 2002 chắc anh cũng khó thoát được với L.L.

(thông qua 5 giòng về địa dư vùng Xóm Chuối, chỉ có 2 người VN, với bụi nhiều hơn mưa)

Thấy anh chị đi chơi vùng Vịnh thích quá. Hôm giữa tháng, Lang Tây phải đi họp tại San Francisco 3 ngày, nhưng không có thì giờ liên lạc với ai cả, nếu biết có anh Nguyễn Đán -Bạch ở đó thì chắc anh Thủy đã phải tìm cho ra rồi, nếu có thể được, xin anh cho địa chỉ của anh Bạch để liên lạc, bạn cũ ngày xưa cùng Đạo Tân-Bình.

LIÊN-LAC : Liên-lạc số này có mang theo "Cái Ba Lô"

rồi đó. Theo lối dạn, không ghi căn cước lý lịch tác giả lại phụ diễn thêm mấy vần thơ "thuởng" của Cụ Tuấn-Việt. Còn việc "thoát" được nợ L.L. hay không thì đến năm 2002 sẽ biết, sẽ tung những chương đặc-biệt, cần nhất là Xóm Chuối phải đứng thật xa để khỏi hoan hô đả đảo chi cả Địa chỉ của Tr. Nguyễn-Đán-Bạch (đã có ở thư riêng đầy đủ).

Tr. Trần-Văn-Phúc (Charlotte).

Nhờ hồi còn bé, Má mất sớm, mồ côi, được Bà Nội nuôi nấng, cho đến ngày nay đã "hơn 6 bó", nhưng nhờ mãi mỗi buổi sáng Bà Nội đi chợ đúng ngay ngày thứ năm (nghỉ học) hoặc ngày chủ nhật, cứ ngồi ngay trước cửa ngõ, chờ Bà Nội đi chợ về thì thế nào cũng có tí quà bánh : mừng hết lớn . Đó là trường hợp xảy ra cho chú Phúc NCX ngày hôm nay là .. chờ mong báo L.L. Chờ suốt 4 tháng mà chỉ đọc được có 2 tiếng đồng hồ, thật là một sự trả công quá đắt, đọc chưa "đủ", nên phải đọc thêm 1 rồi 2 lần ! (qua 4 giòng chuyện "giận" xa xưa). Đã hứa với Trưởng bao nhiêu lần, nhưng lý do trễ là vì phải đợi cho đông đủ mới gửi qua L.L.. Rốt cuộc thì không thể nào chờ đợi cho đủ . Kỳ này cũng vậy, vắng Tr. Chính vì về VN thăm gia đình. Còn việc này, thưa Anh Thoại : sự mong muốn của Em đã thành ; như bao lần viết thư cho Anh, em vẫn phàn nàn và thấy chán nản, nhưng nhờ sự chỉ dẫn và khuyến khích liên tục của Anh mà em đã cố gắng thành lập xong Xóm Charlotte. Trong

Xóm em rất thuận hoà vui vẻ, không có cuộc chinh lý nào cả, anh em vẫn thương mến và thường gọi Em là Anh Cả trong một gia-đình. Cũng như Anh đã biết muốn gì nói đó, thích gì viết nấy, như Anh đã từng viết trong L.L. Cũng xin thông báo Anh là Tr. Đệ (BSA) hứa sẽ đến thăm Xóm Charlotte, để hướng dẫn việc thành lập một đơn vị HĐVN tại Vùng Charlotte.

Riêng Em, và cả Xóm Charlotte vẫn luôn luôn vui vẻ, xin Ann hiểu cho Phúc NCX này luôn luôn, mãi mãi vẫn kính mến Tr. Thoại, hay là Ngựa Chậu khó, dù có Khó chậu mấy đi nữa, em rất thông cảm và càng thương Anh nhiều hơn nữa. Sau hết, chúc ...

LIÊN-LA C : Bớ Ông Xóm Trưởng kính yêu ! Nghe

Ông Trưởng Xóm thương yêu, Ngựa này mừng hết hớn (bây giờ chỉ còn lùn xuống mà thôi). Liên-lạc vừa nhận được một phong bì L.L bị phát hoàn, đề tên Xóm Viên Tôn-Thất-Đông, với địa chỉ rõ ràng và đầy đủ, nhưng bị Ông Bưu-điện Charlotte phê : *TON DONG THAT : moved left no address unable to forward, return to sender.* Buồn 5 phút !

Khi nào lập xong đơn-vị HĐVN (trong BSA) thì nhớ gửi bài tường thuật và hình ảnh để cùng vui chung nhé. L.L. số này có hình (gần) đủ bá quan văn võ của Xóm, thấy Trưởng Xóm oai phong lắm liệt nhất (anh Thoại nói thiệt đó). Liên-lạc cũng muốn nó 'dày' thêm lắm, nhưng thiếu củ lửa lâu dài nên không thể "bùng cháy" to lên được, chứ bài võ thì không thiếu,, nhất là 2 mục Mã Thử và Thử Bạ thì Ngựa này đâu có ngán ! Thôi thì cứ âm ỷ như rứa trong 4 mùa (đợi số Tết dày hơn) thì "*Ta khơi lửa hồng bập bùng bập bùng trong đêm thâu...*" Và ước mong được kéo dài mãi mãi như vậy. Thử nhìn "báo bạn" khi trời khi sục, có tờ thì "tắt ngấm", thấy buồn chi lạ, thiếu bạn đồng hành, mất vui.

Tr. Ngô-thức-Đê (N.Y.)

Xin anh Thoại đừng ngạc nhiên khi đọc mầy hàng chữ này, do một người đã từng sinh hoạt chung với anh cách đây ...58 niên rồi, hồi chúng mình còn là Sói con, thường sinh hoạt ở Trường Chaigneau (Huế) với Akéla Trần-Mộng-Long. Được biết địa chỉ của Anh (nói vậy cho thân mật), là do được đọc tờ Liên-lạc của người bạn cùng đi trên một chuyến bay cho mượn. Bạn tôi vừa uống xong ly giải khát của cô tiếp-viên, lời trong xách tay tờ báo Việt-ngữ ra đọc, thỉnh thoảng tùm tùm cười, tôi bèn hỏi : Tờ báo có gì vui hay lâm ly bi đát mà cười thế ?

Bạn đáp : Đây là tờ Liên-lạc, báo Scout, cậu đọc sẽ không hiểu chi mô, phải là Scout, khi đọc mới "thấm". Tôi liền phản pháo : "Tôi" nên nhớ rằng, cách đây gần 60 năm, "moi" đã từng là Scout Nhi đồng, cũng đồng-phục, cũng cờ quạt, huy hiệu như ai, trao tờ báo cho "moa" xem thử, nói chi trong đó nào !

Anh Thoại ơi, mới đọc trang trong tờ bìa, thấy tên Anh, tôi ngỡ ngợ, bán tín bán nghi, nhìn mấy bài có hình và tên anh phía dưới, thì đúng là Cụ Đàn-trưởng ngày trước của tui đây rồi, bèn có thư này gửi đến Anh. (thông qua 14 giòong nhắc đến những kỷ-niệm Bầy Sói ngày xưa). Xin nhớ gửi Liên-lạc cho tui nghe, Cụ Đàn-trưởng ơi !

LIÊN-LA C : Cụ Đệ ơi, (à quên) Trưởng Đệ ơi ! nếu

Cụ không nhắc những kỷ-niệm lính kính ấy thì, thú thiệt, mình không nhớ ra Cụ là ai. Chử thì biết rồi, Cụ biệt tâm đạo ấy, Có gặp Cụ một lần (1966) ở mỏ than Nông-sơn trong dịp tham quan Tỉnh Quảng-Nam. Mình thì theo nghiệp Hành-chánh kiêm luôn nghề Hướng-đạo, qua Canada hồi 1975 vẫn tiếp tục theo vác "bị gậy" với anh em, những năm sau này thâu luôn nghiệp "báo bố", và nhờ nó, anh em mình mới gặp nhau, ít nhất là trên tờ Liên lạc. Yên chí, mình sẽ gửi đều đều L.L. đến hầu Cụ đọc, đọc cho vui thôi, không trông mong Cụ viết bài, vì mình biết "vốn liếng" HĐ của Cụ chẳng là bao, vì bỏ Bầy xa Rừng từ dạo ấy, tiếng Rống, tiếng Reo đâu còn nhớ và hấp dẫn Cụ như xưa ...!

Tr. Lâm-Tô-Bông (Vit Nước Vui Vẻ).

... Tôi còn nhớ một buổi sáng nọ, chị Cường báo cho tôi biết anh Thoại đang nằm nhà thương Juif, phòng Tim, Mạch. Câu nói đầu tiên hơi luýnh quýnh của tôi là hẹn ngày mai cùng nhau đi thăm nhé. Chị Cường đáp : Em mời chi đi ngay bây giờ, tụi em và anh Thọ đợi chi ở cổng vào đường Côte des neiges. Tôi cảm ơn chị Cường và vội vàng đi ngay, vì tôi cũng có việc khẩn vào lúc đó. Trong lúc xơ rơ tìm phòng thì may quá, anh Thoại trong y phục bệnh nhân đang đứng ngay cửa phòng. Thoạt trông anh, tôi biết anh sụt cân nhiều và sắc diện không được hồng hào như những ngày ở Trại TT6. Tôi cảm xúc, im lặng mấy phút mới lấy trớn mạnh dạn hỏi thăm bệnh tình anh ra sao, vào nhà thương lúc nào mà chẳng ai hay biết. Tôi vừa mừng vừa ngạc nhiên thấy anh vẫn vui vẻ như xưa, trả lời một cách tự nhiên, can đảm '*Em vào đây được 9 hôm rồi, có lẽ hôm nay, bác sĩ sẽ cho em về nhà*'

“Xếp Hồng” tin cho chúng tôi trẻ quá ! Trong câu chuyện, tôi có gợi ý : Anh cố gắng dưỡng bệnh một thời gian, không phải một mình tôi mà hầu như tất cả anh chị em HĐ Montréal và Ottawa đều lo lắng cho tương lai từ Liên-lạc. Dù chậm trễ, ngưng tạm cũng không sao, chỉ sợ anh lo nghĩ nhiều đó thôi. Câu trả lời khẳng khái của anh Thoại làm tôi mừng thầm ‘*Các Anh Chị đừng có lo, có chi mô ! từ L.L. đã có cái đà, các anh em phụ giúp đều đặn (nhất là Cụ Cáo ở Ottawa), yên chí đi*’. Tôi rất an tâm. Bây giờ mới hỏi đến sự nghỉ ngơi, ăn uống thế nào thì được biết “Bè trên” của anh, có lẽ thấy anh nhợt nhợt đồ ăn của nhà thương, nên thể theo lời yêu cầu của anh, đã thỉnh thoảng (kín đáo) phụ diễn bánh cuốn, phở tái để thay đổi khẩu vị. Thấy gần 11 giờ, tôi vội chào anh ra về, trong đầu suy nghĩ : Vậy là bệnh nhân ăn biết ngon, về nhà có “Bè trên” săn sóc là số dách. Vài hôm sau, điện thoại hỏi thăm thì chị Thoại cho biết anh vẫn khoẻ. Thật là mừng. Chúng tôi mong mỏi cho anh chóng bình phục và cùng hô “Vạn Tuế từ Liên-lạc” với anh Ngựa C.K. để có đất cho anh chị em HĐVN trao đổi tin tức với nhau. (thông qua 13 giòong về bài thơ của Tr. Tùng ở Florida L.L. 14, và bài hoạ của Chị Vịt Nước, vì thư đã khá dài).

 LIÊN-LA C : Rõ ràng là Chị Vịt Nước thấy và gặp em trong Bệnh viện Juif trong đồng-phục bệnh nhân đang hoang đó nhé, để đánh tan dư luận của một vài Trưởng biên thư về thăm dò (có nói láo như hồi nhỏ không), cho là em già dò “phịa” ra vụ xe ambulance hụ còi nửa đêm đưa em vào phòng cấp cứu bệnh tim, với lý do “*rút lui có trật tự và có lý do chính đáng để buông từ Liên-lạc*”.

Nói thiệt với Chị, vào đây, em tưởng như là đi nghỉ hè, có nhà ở, có các cô gái Canadienne hầu hạ săn sóc, ăn uống quá ư đầy đủ ngày 3 bữa, cơm tây đúng tiêu chuẩn, ăn đến chán, đòi về mãi mới được như ý. Cám ơn Chị đến thăm mà còn đem bánh “đông sương” bồi dưỡng và cuốn “Saigon 300 năm cũ” của Nguyễn-Hương để đọc, thật thích thú. Sau khi Chị ra về thì anh chị Cường và anh Thọ lại đem cam lại cho. Còn Cụ Trưởng Xóm Nguyễn-Tấn-Hồng thì đến từ sáng hôm qua, chuyện trò rất vui.

 Tr. Đào-Trong-Cương (Trâu Hiền Ottawa).

Được Trưởng Thượng cho biết ngọc thể bất an, tôi đã biết đó cũng sẽ qua nhanh, nay được tin bình phục, vậy có mấy lời chúc Trưởng sớm trở về phong độ xưa - hầu cho từ Liên-lạc của chúng ta vẫn “có giá” trong Phong trào

HĐ hải-ngoại. “Ngựa” chịu khó về nhiều về, bị đau sao tránh khỏi, nhưng lần nào cũng như người ta bị xổ mũi hắt hơi mà thôi ! Vậy là thuộc dòng Tứ Mã, hẳn là khi đi du lịch xa đã coi thường mưa gió, trở về lại “chịu khó” với trăm việc, vó ngựa loại Rợ Hồ cũng phải cuốn trên cỏ, không được tung cỏ đất lên như trước trong ít ngày.... Nói lang bang một chút cho vui đầu thiên niên kỷ ! Và cũng mong được cảm thông cho Ông Lão 90, nhớ Quý-nhân, mà không cùng ly rượu cầm tay, đầu chỉ với một hộp nhỏ, ngồi làm lý mà suy nghĩ, thì Cha Mẹ đặt tên cho con đã bị dùng nhầm chữ - Và cũng vì cái tên mà thương cuộc đời tùy thuộc vào. Mong được gặp lại và ...

LIÊN-LA C : Đọc thư của Trưởng lão Trâu Hiền, nghiêm trang quá, không dám đùa bỡn, xin mượn 3 câu thơ ngắn để đáp lễ “ ... Gần nhau trong gang tấc,
Mà như xa cách muôn trùng
Đâu bóng trăng vàng, đâu cố nhân ...

Chi Trinh Thi-Tâm (San Dimas).

Nhận được thư Anh, báo Liên-lạc và tấm ảnh kỷ niệm của chị Chi và tôi, tôi rất xúc động và lời cảm ơn chẳng thấm vào đâu. Tôi đã đọc kỹ tờ báo, nhất là bài “Số Tay Cuối Năm”, vừa hay, vừa vui, nhiều đoạn tôi không khỏi nhin cười được... nhất là lại cười một mình...

Tôi có hội ý với Chị Liễu về sự lựa chọn một số ảnh. Các anh đã nhắc đến Trưởng Nguyễn-Hữu-Mưu... làm hình ảnh anh Mưu hiện ra trong trí tôi (một đoạn trong thư thật dài nhắc đến Tr. Nguyễn-Hữu-Mưu với Tr. Ngô Thị-Chi, kèm theo tấm hình khổ lớn Tr. Mưu chụp chung với một số Trưởng kỳ cựu khác, Liên-lạc xin đăng vào phần nói về Tr. Mưu, cũng trong L.L. số này).

LIÊN-LA C : Tìm tài liệu để viết về anh Mưu thiệt khó và hiếm. Phần thì thời-gian anh Mưu tham gia H.Đ. không dài, chỉ sau khi ở Pháp về, phần thì anh và cả chị Mưu đều đã mất, may nhờ có Chị cho biết đôi chút về anh Mưu. Mong rằng sau này có ai bổ túc thì viết thêm. Cám ơn tấm hình chị gửi. Em đã cắt riêng hình anh Mưu để đăng trong số này, các vị khác, sẽ có lúc phải dùng sau này.

Tr. Huỳnh-Minh-Quang (Pháp).

Đọc Liên-lạc số 34, nhìn di-ảnh và đọc tiểu sử của anh Tôn-Thất Dương-Vân, một Huynh-trưởng HĐ thuộc bậc đàn anh, tôi nhớ lại nhiều kỷ niệm rất tốt về anh Vân. Khi anh Vân về Cư-xá Nông-Tín, gần căn cứ Không-quân TSN, tôi vẫn đến thăm anh Vân và nghe tin tức về những

sinh hoạt HĐVN, Mỗi lần đến thăm chuyện trò anh Văn rất vui.

Qua mục Thư Bạn, tôi được biết tin tức các anh Trần-vân-Thao, Trần-Trung-Ru (Du), Phạm văn Thiết. Riêng về chị Quỳnh-Châu, Nữ Bầy Trường ở Huế, du-học Hoa-kỳ trước năm 1960, cũng vào năm 1960, nhân chuyến đi Hoa-kỳ, tôi cũng có điện thoại thăm Chi Q.C., nếu đúng như vậy thì nhờ anh Thoại cho tôi gửi lời thăm hỏi.

Anh Thoại có nhờ tôi tìm thêm tài liệu về anh chị Mưu, tôi có hỏi người em trai của Chị Ngô-thị-Chi (hiện đang ở Boulogne Billancourt, Paris), nhưng anh này đau ốm luôn vì bệnh hen suyễn nên chậm trả lời. Hồi Nov. 98, khi tôi qua Cali, tôi có gặp BS Mộng-Đơn, em của Chị Tâm, và cũng biết chị Tâm cũng không được khoẻ lắm. Tôi cũng được tin chị Ngô-thị-Hoà (Chị của chị Chi) cũng đã qua đời.

(Thông qua 15 giòong về Pan Pacific Jamboree và hứa sẽ gửi cho Liên-lạc).Dưới đây có địa chỉ của A. Lê-Gia-Mô.

 LIÊN-LA C : Đọc trong số này, anh sẽ thấy Anh Thao, 94 tuổi, minh mẫn tinh tường và trí nhớ như thế nào. Chị Châu như đã nói, đúng là Chị Châu mà anh đã biết hồi năm 1960 đó. Việc tìm thêm chi tiết về anh Nguyễn-Hữu-Mưu thì xin anh cứ tiếp tục, vì sau này sẽ không ai còn biết anh Mưu là ai. Mong sớm nhận được bài anh viết về Pan Pacific Jamboree để anh chị em đọc cho biết.

Tr. Trích Lưng Trời (Ohio)

Nhờ Anh cho biết thủ tục nhập trại "Kỷ-niệm 70 năm HĐVN" tại San Jose vào tháng 7 sắp tới. Sau đây, em lám phiền Anh 1 chuyện nữa là giới thiệu Anh hay Chị Trường niên ở San Jose có được không ? Em mong đi trại, vì quá ghiền sau 25 năm xa vắng (qua 3 giòong về con ghiền đi trại của 1 HDS).Thêm một chút tâm tình của 1 độc giả L.L., từ lúc Tr. N.C,Hiếu cho tờ L.L. số 31 đến bây giờ, đọc từ ngoài vô trong, không chừa 1 chữ, lại còn đọc đi đọc lại khi nào rảnh tối, không hề chán. Như vậy là em đã "Nói Xạo" phải không Tr. Thoại ? Phải nhận hai tiếng này của đàn anh, chứ biết sao ! Những người ghiền HĐ không phải là ít, tuy nhiên không có ai đọc cái kiểu của em, nghĩa là nhớ HĐ là đọc. Như vậy lãnh hai tiếng anh tặng không oan uổng chút nào.

(thông qua 3 giòong về Khen Chê)... ngay cả câu nói của Tr. Hoàng-Đạo-Thúy tại nhà Tr. Du năm ấy (Em đến sau, không có ngòì chung, đứng bên trong), em nhìn Ông ấy mà ngỡ ngàng và tội nghiệp vô cùng... cuối cùng quên

tên, quên người, quên câu nói đi vào lịch sử HĐ của con người tự đào thải khỏi Phong-trào.

Cũng trong L.L. số trước, có Trường đã hỏi địa chỉ của Tr. Lê-Gia-Mô, xin ghi ra đây : Mr. Lê-Gia-Mô 178/52 Đoàn-Vân-Bơ, Phường 9, Quận 4, T.P. HCM.VN Nhờ anh chuyển lời đến Chị Vy, em cảm ơn Chị đã săn sóc sức khoẻ của Anh, để anh tặng cho những kẻ ghiền HĐ (như em) uống thần dược L.L. được sống lâu, đầu óc tỉnh táo quay về dĩ vãng tuyệt với kỷ niệm xa xưa đã mất.

 LIÊN-LA C : Ngày nhận thư hỏi tin tức Trại Hạp Bạn San Jose thì L.L. chưa có tin chi tiết, đã nhờ Tr. Hiếu cung cấp, chắc đã nhận đủ, vì anh chàng Hiếu này, tuy nhỏ con nhưng tay chân dài lắm, chi cũng biết hết. Bài Nhớ NKY đã có đăng trong số này, bài viết chí tình và chân thật lắm. Cám ơn đã cung cấp các hình ảnh, rất hữu ích cho L.L. Chuyện "Xạo" là nói đùa cho vui với ông anh Tôn-Thất-Cánh của tui mà thôi, đừng "xét nét" làm chi cho mất thì giờ. Trong tấm hình của Tr. Lâm, bị vệt một nét, tiếc thật.

Tr. Hoàng-Ngoc-Hoà (Florida)

Anh Thoại ơi, ở xứ nóng miền Nam này, tụi em nhận Liên-lạc đầy đủ, xin cám ơn Anh. Máy Phụ-huynh Làng Bách-Hợp tại đây đã chuyển tay nhau tờ báo anh gửi cho em, em đòi lại hơi khó, nếu có "Chê" chằng thì là chê tờ báo quá mỏng, đọc "chưa đá", em xin phục các anh hết mình, bài vở hay lại luôn luôn ra đúng hạn kỳ. Như vậy thì Nhất là L.L. và Nhì cũng L.L., thưa Anh "Sếp Trường-Niên". Em lại xin cám ơn Anh lời Nhấn Tin trên L.L., như vậy là mọi người hết hiểu lầm vì ăn trái cây cũng theo lối KAMA, chỉ tiếc vườn cây em còn nhỏ quá, chứ có trái thì sẵn sàng để anh chị em HĐ hái không lấy ... tiền. Tụi em hy vọng Anh và Chị về chơi lại Florida như mấy lần trước để ...

 LIÊN-LA C : Nay chú Hoà, thưa với mấy vị Phụ-huynh cho tên họ và địa chỉ, Liên-lạc sẽ gửi đến tận nhà cho mà xem, khỏi phải mượn mượn trả trả lời thôi. Mình còn nhớ dạo trước, độc giả L.L. của Xóm Florida nhiều lắm, sau đó rụng lả lả (vì nhiều lý do). Thậm chí chú DPL cũng ... lặn sâu, tìm đâu bóng dáng ! Mình thấy ở Florida chỉ còn mấy anh em thân tình mới gắn bó tồn tại với Phong-trào. Cụ LBT cũng không có lời phúc đáp chi cả. Không dám hứa chắc, nhưng vài năm nữa, mình sẽ qua thăm vườn trái cây của Chú Hoà (chú không phải chú Hoà (giàu có) ở Saigon đâu).

Nhà Thơ Tuấn-Việt (Seattle)

Tôi rất hân hoan nhận được bài "Lời Giới Thiệu" anh viết cho tập thơ THEO DẤU BIPI. Quả thật đây là một kỷ-niệm thân tình giữa anh em mình, trong lúc tuổi già mượn giấy mực làm thù tiêu dao, góp ý chân thành tạo niềm thông cảm.

Tôi viết được những lời thơ này là nhờ "lây" cái tinh thần phấn khởi, vui tươi, hy sinh và dấn thân của các Trưởng H.Đ.. Chính nhờ vậy mà mỗi lần cầm bút viết "Thơ HĐ" là tôi cảm thấy "lòng lâng lâng vui vẻ lạ thường". Tôi xin cảm ơn các Trưởng, cảm ơn H.Đ.

(thông qua mấy giòng về bài giới thiệu). Anh mới qua cuộc chữa trị một bệnh trạng hiểm nghèo, nay cần tĩnh dưỡng để bồi bổ sức khoẻ. Trong thời gian này, anh cần giảm bớt tối đa các sinh hoạt mệt mỏi về thể xác cũng như về tinh thần. Hôm trước, qua cuộc điện đàm với anh, nghe tiếng anh nói mạnh mẽ, chứng tỏ sức khoẻ đang phục hồi khả quan. Chúng tôi xin thành thật chia sẻ niềm vui cùng anh và Chị.

Kính gửi ...

 LIÊN-LA C : Ngày xưa Cụ Trần-Trọng-Kim dạy Luân-lý cho các học trò thì có Luân-lý Giáo-Khoa-Thư. Ngày nay, muốn nhắc lại Luật, Lời Hứa H.Đ. bằng những lời thơ chân thật và dễ hiểu thì có "Hướng-đạo Giáo-khoa-Thư" của nhà thơ Tuấn-Việt. Cứ mỗi lần sinh hoạt (Trại hay Họa đơn vị) cứ đem một bài thơ của Tuấn-việt ra mà "tán" thì anh chị em HĐ sẽ hiểu sâu, nhớ lâu dài và thấm nhuần Luật và Lời Hứa. Còn Tráng-sinh và Trưởng thì có "Đường Thành Công" của BiPi mà Tuấn-Việt cũng đã ra công bình giải (bằng thơ) nhiều bài rất thích thú và dễ hiểu.

Thăng Tiến 3, TT5 đều có Thi Tập của Tuấn-Việt, và nay Họa Bạn Kỷ-niệm 70 năm HĐVN thì lại có "Theo Dấu BiPi". Xin các Trưởng và anh chị em HĐVN nhớ đón xem.

Bà Cả Hồ (Làng Tân Hương) Dallas.

Như đã hứa với Trưởng qua điện-thoại, từ từ tôi sẽ viết bài gửi đến góp chung với Liên-lạc.

Mới đây đọc tờ L.L. số 34, được biết anh Trần-Tử-Huyền đã kể lại vắn tắt lịch sử và cuộc đời của Luật-sư Trần-Văn-Tuyên. Tôi là học trò của Giáo-sư, hồi còn đi học, có chút kỷ-niệm đối với Thầy nên đã ngẫu hứng viết bài "Chút Kỷ-Niệm Xưa" để kính dâng Hương-Hồn Thầy và thân tặng các con của Thầy : A. Trần-Tử-Huyền, một HĐ Trưởng niên, Cô Sáu Đạm-Phượng, Cô Bảy Lan-Anh

thuộc Làng Tân-Hương. Mong rằng sau khi nhận được bài, đọc xong, xin Trưởng cho biết ý kiến.

Sau đây có một số nhận xét về L.L., mong Trưởng biết vậy thôi, không nên và cũng xin đừng phổ biến.

 LIÊN-LA C : Đã nhận được bài viết của Trưởng rồi, đọc đi đọc lại đến mấy lần, xin giữ y nguyên không dám thêm hay bớt một "dấu phết" nào, nhưng chỉ xin đề nghị đăng vào L.L. số 36 (phát hành : 01-10-2000), vì 3 lý do :
- Nên đợi vào thời điểm kỷ-niệm huy-nhật của Cố Tr.Trần-Văn-Tuyên (26.10.1976) thì bài viết sẽ tăng thêm ý nghĩa.
- Đang cố tìm vài hình ảnh của Trưởng T.V.T. để đăng kèm theo bài Trưởng đã viết.

-L.L sẽ mời một số Trưởng kỳ cựu viết thêm bài ghi lại một số sinh hoạt của cố Tr. T.V.T.

Xincó thư riêng gửi Trưởng và hoàn lại 3 tấm hình đã mượn.

Tr. Trương-Văn-Thanh (Úc-châu)

(Thông qua 24 giòng kể chuyện về thăm Việt-nam)

... Tôi có đến thăm anh Cò Yêu Đời trước và sau tết. Anh Cò có cho tôi biết Công-an Thừa-thiên có đến nói chuyện với anh về Tr. Võ-Thanh-Minh. Họ kể cho biết Tr. Minh thời đó được giam giữ ở vùng Bình-Điền. Lần đầu trốn trại bị bắt lại, lần thứ nhì lại trốn trại nữa và cũng bị bắt, và bị người bắt giữ đánh đến chết. Anh Cò có đưa lời khẩn cầu có người nào đó biết được nơi chôn cất xin báo giúp cho thân nhân để cải táng lại, nhưng từ đó đến nay không được ai cho hay biết gì thêm.

Vào Saigon, tình cờ tôi lại có dịp gặp khá đông anh chị em HĐ ở buổi lễ Thất-tuần của chị Thảo (. Thảo là con trai của A. Trần-trọng-Lân). Tôi cũng có đến thăm anh Nguyễn-Duy Thu-Lương, anh Lê-văn-Ngoạn, anh Lê-Y, anh Trần-văn-Lược v.v...Rất tiếc là anh Trần-Trung-Du đã mất trước khi tôi có mặt ở Saigon.

Tôi vừa về thì cũng nhận được L.L. viết về A. Dương-Vân với Đạo Ái-Tử.

 LIÊN-LA C : Nhìn hình anh gửi, thấy phong-độ của anh Thanh còn quắc thước lắm. Anh Đoàn-Lai cũng vui vẽ và hay cười như xưa, tuy răng sún nhiều. Vui thiệt !Đối với cá nhân tôi, việc về VN. còn xa xăm lắm, chỉ trừ ....

Bên nhà, nghe nói anh em HĐ cũng sinh hoạt xô mụ lắm, dù là sinh hoạt chui. Dù sao cũng mừng cho các em có nơi để vui chơi và học hỏi.

Tưởng nhớ . . .

Cố nhân Nông Kim Yến

Yến ơi !

Ngày đó xa xưa, chúng ta nghe tên nhau, nhưng vẫn kỳ thanh, bất kiến kỳ hình. Riêng mình nhớ Yến vì cảm kích cử chỉ của bồ lúc ấy, sau này mình bước vào khu rừng Hường-đạo tuyệt vời cho một đời “Trích”. Năm 1958, trường Bồ Đề Dalat đầu tiên được thành lập kế bên chùa Linh Sơn gần trường Bùi Thị Xuân. Thọ-Lâm, Quế-Hương với mình học cùng lớp. Lâm tổ chức du ngoạn từ Dalat đến Tùng-Nghĩa, bằng xe đạp. Lớp Đệ Tứ năm đó có một giai nhân, sau này kết hôn với Trường Hường-đạo tử phú tại Saigon; (cháu gái của Tr. Hồng ở Canada)

Và người thứ hai, nhờ nước lũ sông Hồng tràn ngập miền Nam, đã trở thành tài tử Robert Hải của thành phố.

Cả hai đều có mặt trong chuyến du ngoạn xa xưa, phát xuất từ tiệm phở Hợp-Lợi đầu đường Phan Đình Phùng đến Tùng-Nghĩa. Xướng đờo Prenn, qua Liên Khương, thác Gouga, Pongour trở lại chân đèo; lên xe đò trở về.

Yến đã cho mình tận hưởng một chân tình bằng hữu dù chúng ta chưa hề quen thân nhau, một gương sáng của một Nữ Trường Hường-đạo, qua lời Thọ-Lâm, bồ trang bị đầy đủ chiếc xe đạp, đem đến nhà Lâm cho mình mượn. Ở tuổi chúng mình thuở đó là tài sản nho nhỏ, khó cho người chưa quen để mượn, nhất là trang bị chu đáo từ tay thắng đến nhớt, dây sên v. v. . .

Cảm động ghê lắm Yến à, tuy nhiên vì bản tính không hay bộc lộ; cất kỹ và sau này Trường Đỗ Quang Uông bên Dalat qua Ban Mê Thuật sinh sống, đã giới thiệu phong trào Hường-đạo đến mình. Vì có sẵn niềm cảm mến ở Yến đã tạo cho mình niềm tin ở Phong trào Hường-đạo, mình bước vào với một bầu nhiệt huyết và hăng say hoàn toàn dấn thân với anh em Hường-đạo cả 5 năm liền phục vụ cho đạo Darlac.

Chỉ ba ngày sau đến gặp hai Trường Cò Chu Đáo Trương Ngươn Hoàn và Sóc Lo Lãng Nguyễn Văn Bài; một tháng sau tuyên

hứa, kế tiếp 8 tháng đi Saigon thụ huấn sơ luyện bầy trưởng bên Sói và Chim Non. Các khóa này do nhiều trưởng bên ngành Nam H.Đ. như Tr. Lược, Tr. Phúc, Tr. Đáp, Tr. Bích và một số các anh chị khác (xin lỗi lâu ngày nên quên tên) vào năm 1959.

Song song thời gian đó, mình mời mọc, dùng tình cảm quen biết đã lôi kéo qui tụ một số các chị phụ tá bầy, các em ấu sinh, thiếu, tráng gia nhập vào phong trào.

Lập gia-đình, trở lại Dalat nhiều năm trôi qua (được biết Yến làm việc ở ngoại quốc.)

Năm 1977 mình vượt biên, dẫn 7 con dại lìa bỏ quê nhà, trôi dạt vào tỉnh Songkla, Thái-Lan; may mắn có kiếp thứ hai.

Vô trại tỵ nạn mình ghi lý lịch rất đơn giản “Hường-đạo-sinh và nội trợ” với 7 con dại, lớn 13 tuổi, nhỏ nhất 3 tuổi. Một ngày đẹp trời, ông đại-diện Liên Hiệp Quốc kêu ra bờ sông có việc cần nói riêng. Mở lời bằng ngôn từ Việt-Nam (người này nói lưu loát Pháp ngữ, Thái và Việt) : Bà nên đi Pháp, qua Pháp có con đường khác vào Mỹ nhanh hơn và giải thích vấn đề giấy tờ cho tôi biết. Sau cùng ông ta đưa bàn tay trái cho tôi bắt. Ngẩn ngơ, xúc động nắm bàn tay trái của ông ta. Đó không phải là bàn tay trái của Quan Âm Bồ Tát hay Đức Mẹ hằng cứu giúp, mà là bàn tay trái tình người Hường-Đạo bao la.

Từ đó và từ đó, tôi nhìn người màu da gì cũng đẹp, và không bao giờ tôi còn muốn lên Thiên Đàng, mãi mãi là người thế gian mới có được những bàn tay trái cho tôi bắt có phải không ?

Băng đi thật lâu, gặp Thọ-Lâm muộn màng đến Mỹ, qua mấy câu hỏi han gia cảnh, mình hỏi tiếp : Nông Kim Yến ra sao ? Yên lặng . . . xúc động . . . giọng nói rung rung của Thọ Lâm : “Yến mất rồi, chết rồi Hoa ơi !” Thảm lắm, từ Phi về Việt-Nam kẹt lại. Về lảng ở Tùng Nghĩa, vương bệnh, sợ sệt (gia đình Yến là Quốc Dân Đảng) không tiền, chỉ một thời gian ngắn, già từ thế gian. Thân xác Yên, tro bụi thể thân của kiếp đọa đầy bạc mệnh. Tê tái và cay đắng cả lòng, dù sau này chưa một lần gặp lại nhưng

luôn luôn mình nghĩ và tưởng nhớ mãi mãi đến
bồ.

Tưởng rằng đã gặp nhau
Ngờ là bạn thân giao
Liên Lạc đề thơ tặng
Gửi cho người kiếp sau.

Mượn văn chuyển ý của bài thơ “*Hồng Điệp*” Nàng cung nữ Tô-Xuân, mình gửi đến Yến người tài hoa bạc mệnh xứ Anh Đào rừng Lâm Viên. Sống không có dịp bắt tay nhau, hẹn ngày về V.N. với Thọ-Lâm sẽ đến Tùng-Nghĩa thăm Yên và đặt bàn tay trái trên mộ bồ đó nghe Yến, nghe ý ý ê ế n n n !!

Một buổi đầu Luân nhớ bạn

Trích Lung Trời của Rừng Dak Lak

Ghi chú thêm : Tr. Nông Kim Yến : Thiếu-Trưởng Nữ Trưng Trắc thuộc Đạo Lâm-Viên (Dalat) . Qua lời Phạm Thọ Lâm thì từ khi ở ngoại quốc về, kẹt lại ở Dalat sau 1975. Trưởng Yến về Láng ở Tùng Nghĩa và bị bạo bệnh qua đời trong hoàn cảnh rất bi đát. Sinh thời, Tr. Yến rất thông minh, xuất sắc trong cách điều khiển Thiếu-đoàn Trưng Trắc, nổi tiếng trong các kỳ sinh hoạt Đạo Lâm Viên, Là một Trưởng “rất cừ” của Dalat.

Hai Trưởng Nữ HĐVN Đạo Lâm-Viên Dalat
Tr. Phạm Thọ-Lâm (trái), hiện ở Houston, Texas
Tr. Nông Kim-Yến (phải), Nghĩa-trang Tùng-Nghĩa

Một số Trưởng trong khoá Huấn-luyện tại Trại-Trường Tùng-nguyên Dalat (Hình nhìn từ trái sang)
Các Trưởng : *Nông-Kim-Yến, Nguyễn-Thúc-Toàn, Tôn-Thất-Dương-Vân, Cung-Giữ-Nguyên, Võ-Văn-Thơm, Nguyễn-Thúc-Toàn và Phạm-Thọ-Lâm.* (Ảnh do Tr. Trích Lung Trời tặng Liên-Lạc).

Sinh-Hoạt HDVN tại Michigan **(Kỷ-niệm Đệ Nhất Chu-niên Liên-Đoàn Lam-Sơn)**

(Trích bài tường thuật của Thủy-Tiên)

Gió mưa hôm Chủ-nhật 5/12/99 vừa qua, làm trời Lansing lạnh bất thường và đường sá di chuyển trên xa lộ có phần khó khăn và nguy hiểm, nhưng bên trong căn phòng khánh tiết của Lansing Boys & Girls Club đông đủ bà con đồng-hương, quý vị Đại-diện các Hội-đoàn đến mừng ngày Kỷ-niệm Đệ Nhất Chu-niên của Liên-đoàn Lam-Sơn HDVN.

Khoảng một trăm quan khách tham-dự đã làm cho Phòng Hội thêm phần ấm cúng, thân mật và nhộn nhịp hẳn lên.

Chúng tôi nhận thấy có Gia-Đình Phật-tử Tứ Ân Lansing, hội cựu Quân-Cán-Chính, hội Người Việt Cao-niên Quận Kent Grand Rapids, hội Người Việt MI tại Lansing, toà báo Quê-Hương MI, tờ Liên-lạc Cộng-Đồng Quận Kent Grand Rapids MI, hội Hồng Thập-Tự MID Michigan Chapter, District Executive Ông Eric Clark, Unit Commisioner Ông Robert Horton H.Đ. Hoa-kỳ tại Lansing.

Những bộ đồng-phục HDVN chen lẫn với màu áo lam của các thanh-niên Gia-đình Phật-tử Tứ-Ân đã làm cho quan khách và phụ-huynh vững tin hơn vào công cuộc giáo-dục trẻ em của chính thành-phố mình. Một thành phố tuy nhỏ, nhưng vẫn có Hưởng-đạo, Gia-đình Phật-tử và Thiếu-nhi Thánh-thể.

Vào khoảng 2 giờ trưa, sau nghi-thức khai-mạc, em Phan-Huy-Long - Đội-trưởng Nhất của L.Đ - nghiêm trang giới-thiệu Liên-Đoàn-Trưởng Lam-Sơn Phạm-Huy-Thắng tỏ lời cảm ơn quan-khách và phụ-huynh, trình bày lược-sử Phong-trào HD Thế-giới và HD Việt-nam. Được biết anh Thắng là một HDS thuộc Đạo An-Giang (trước 1975), nguyên là đoàn-sinh của ông Trần Anh-Kiệt, hiện là Chủ-tịch Hội-đồng HDVN tại Bắc California, và cũng là Kha-sinh của ông Nguyễn Vĩnh-Súy, hiện đang tị-nạn tại New Jersey. Tiếp lời anh Thắng, anh Thiếu-phó

Phan-Kim giới-thiệu ông Phan Tấn-Trí, Đại-diện Hội-đồng Bảo-trợ ngổ lời cùng quan-khách và sơ lược về việc hình thành Liên-đoàn Lam-Sơn, thuộc BSA 144.

L.Đ Lam-sơn được thành-lập vào ngày 5-12-1998, sau 5 tháng anh Thắng trở về từ Trại Hợp Bạt Thắng Tiến 6 ở Virginia. Hình ảnh các HDSVN tại Trại TT6 là nguyên-nhân chính thúc đẩy anh Thắng hy-sinh nhận lãnh trách nhiệm hướng dẫn các em tại Lansing, mặc dù thành phố này có mật độ người Việt sống rất ít, dưới 3000 người, mà lại sống không tập-trung.

Theo thống-kê của Ủy-ban Nghiên-cứu về việc phát-triển HDVN tại Hoa-kỳ thì Lansing là một Thành-phố có tỷ-số trẻ em Việt gia-nhập HD cao nhất, và cũng là một thành-phố nhỏ nhất có HDVN. Riêng về phía H.Đ. Hoa-kỳ tại Tiểu-ban Michigan, thì Lam-Sơn là đơn-vị HDVN đầu tiên.

Hưởng-đạo Việt-nam sẽ tiếp tục phát-triển, vì chúng tôi thấy bên cạnh những chồi hoa Bách-Hợp là những Cây Sồi đang hồi sức tại Lansing. Chúng tôi rất hân-hạnh được biết tại buổi kỷ-niệm Sinh-Nhật Liên-đoàn có mặt nhà Danh-Hoạ Trịnh Tất-Đạt, gia nhập HD tại Hải-Phòng, thời-kỳ Ông Trần-Văn-Thao làm Trưởng đơn-vị (hiện nay Tr. Thao ở Vermont, USA, 93 tuổi). Ông Tất-Đạt còn là tác-giả nhiều truyện bằng tranh nổi tiếng của thập-niên 60, một tập truyện mà nhiều người thích đọc nhất đó là truyện "Con Quỷ Truyền Kiếp". Ngoài ra ông còn sáng tác rất nhiều tranh hí-hoạ trên các báo lớn tại Việt-nam. Hiện nay Tất-Đạt đang là một trong những Trưởng giúp các em học các chuyên-hiệu về hoạ và vẽ tranh.

Bên cạnh danh-hoạ Tất-Đạt là Ông Phan Tấn-Trí, nguyên Bầy-trưởng Đạo Thừa-Thiên, Ông Hà Thanh-Minh, nguyên Tráng-sinh của Trưởng Nghiêm-Văn-Thạch ở Tráng-đoàn Bạch-Đường Saigon, Ông Bà Nguyễn Đức-Chánh, một

Trưởng của Châu Trường-Sơn-Thượng Pleiku, và Ông Bà Nguyễn Văn-Kính thuộc Châu Gia-đình, Saigon.

Trông coi Liên-đoàn hiện nay, ngoài anh Thắng và anh Kim, còn có nhiều Trưởng còn rất trẻ nhưng lòng đầy nhiệt huyết như Phan-Triều, Trịnh-Đạo, Trịnh-Toàn, Thân Trọng-Bình và Nguyễn Văn-Phú. Sát cánh cùng các Trưởng là các Phụ-huynh đóng vai trò yểm-trợ đắc lực như quý Ông Bà Phan Văn-Niệm, Thái Hồng-Sơn và Trần Văn-Bông.

Tuy mới thành lập nhưng thành-tích hoạt-động của Lam-Sơn 144 rất đáng kể, như tham-dự Trại Mùa Thu 1999 của Ojibwas District, Châu Chief Okesmo, Trại Đông-Bắc Mỹ tháng 7/99 tại Mallarytown Landing, Ontario, Trại Hoa-Lư tháng 8 và Trại Tráng-sinh tháng 9-1999.

Liên-đoàn đã gửi 3 Trưởng đi thụ-huấn khóa Trưởng Căn-bản và 1 Trưởng đã thành-công tham-gia khoá Huy-hiệu Rừng tại Châu Southwest Michigan. Liên-đoàn đã tổ-chức 4 khoá Huấn-luyện kỹ thuật cho các em ngành Thanh và Thiếu. Tham-gia cùng Hội Người Việt Cao-niên Lansing tổ-chức Giỗ Tổ Hùng-Vương. Đặc-trách phân phối thực-phẩm cho các gia-đình có hoàn-cảnh đặc-biệt nhân dịp Thanksgiving do United Way bảo-trợ. Giúp tổ-chức Tết Nguyên-Đán 1998 tại Grand Rapids MI. Cũng nhân ngày kỷ-niệm Một Năm, LÐ Lam-Sơn 144 đã vận-

động Cộng-Đồng VN cứu-trợ nạn-nhân bão lụt tại Miền Trung VN với sự bảo-trợ pháp-nhân tài-chánh của Hồng Thập-Tự MID-MI 1800 East Grand River Lans.MI 48910.

Theo kế-hoạch năm 2000, Lam-Sơn sẽ mở thêm 1 đơn vị cho các thiếu-nhi từ 7 tới 10 tuổi. Đơn-vị ngành Ấu nầy sẽ hoạt-động tại Boy & Girls Club cùng thời-gian sinh-hoạt với Thiếu và Thanh-đoàn.

Theo anh Phạm-duy-Thắng thì vấn-đề phát-triển Nữ Hướng-đạo VN tại Lansing đang còn trong vòng chuẩn-bị, hy-vọng đơn-vị Nữ HÐVN sẽ có tại Lansing vào năm 2001. Vào năm 2000, LÐ Lam-Sơn sẽ có kế-hoạch phát thưởng cho học-sinh Trung, Tiểu-học. Xướng danh các em tốt-nghiệp Đại-học và tổ-chức tặng quà Giáng-sinh, Trung-Thu cho Thiếu-nhi trong Vùng.

Hôm sau vào sáng sớm, trời lạnh như buốt và mưa vẫn rơi, ngồi trên xe ra phi-trường để trở về Hoa-Thạnh-Đốn, tôi miên mang nhớ lại hình ảnh những Anh Chị Em mới quen trong buổi Họp Mật, và thương quá đi thôi những khuôn mặt hiền lành của các em Thiếu-sinh và Đoàn-viên Gia-đình Phật-Tử tại Lansing. Rồi tôi thầm trách "Những Đỉnh Cao Trí Tuệ" sao quá vô tâm ! tạo ra những cuộc đời kinh khiếp quá ! để cho anh chị em chúng tôi phải cắn răng chống lạnh sống đời xa Quê...

Thuỳ Tiên

Những Hiệp-sĩ của Hướng-Đạo Việt-Nam tại Lansing, nhân ngày kỷ-niệm Đệ Nhất Chu-Niên của Liên-Đoàn Lam-Sơn 144 BSA (05-12-1999)

M Ã T H Ư

Đây là nơi ẩn tích của những vị không muốn cho thiên-hạ biết "đường gươm nét kiếm" của mình, nhưng buộc lòng Mã-Tử phải chống đỡ, để thiên hạ . . . . mua vui.

✿ Tr. Trần-Văn-Thao (Vermont).

Trong thư gửi, Anh cho hay dạo này hay mệt, mệt mà Anh còn đọc tài liệu, gom để gửi cho Liên-Lạc, tinh thần ấy rất hiếm quý đối với cái tuổi 94 của Anh hiện nay. Hồi tưởng lại mấy năm về trước, khi anh em Xóm Trường-niên vượt biên qua Vermont thăm Anh, ngủ lại đêm ở nhà Anh, thấy ban đêm Anh ít ngủ, lại hay ho nhiều, lúc ấy riêng trong lòng Em thấy lòng buồn thất lại mà không thể làm gì hơn được, chỉ biết ngước nhìn lên không trung để âm thầm san sẻ nỗi khổ đau của tuổi già, của người anh thân thiết, em để ý cũng thấy Anh nhìn lại Em với niềm thông-cảm đầy thương mến. Đến đây, nhớ lại hai câu thơ của Vạn-Lam thật thấm thía :

Cùng dấu lệ mắt dứa vào trống vắng,

Hẹn hò gì, gió bụi vẫn miền man ....

Tài liệu anh gửi về Tr. Lê-Thị-Lựu (Bạn Đồi của Tr. Ngô-Thế-Tân) thật quý hiếm, nhưng lại đề cập nhiều đến tài ba một họa-sĩ hơn là nói đến vai trò một Trường H.Đ. (mà L.L. thì chủ-trưởng nhắc đến H.Đ. nhiều hơn). Em đã có thư riêng trình Anh việc này, có gửi trả lại tài-liệu (sau khi đã làm phóng ảnh), vì biết đâu, sau này có lúc cần đến.

Xin Anh giữ gìn sức khoẻ và nghĩ ngơi nhiều.

✿ Sói Con Đã Già (Nhà Văn Trà-Lũ).

Vừa mới trải qua những phút ngậm ngùi với Trường Lão 94 tuổi ở Vermont, đụng ngay cái "notes" ngắn ngủi của một kẻ, cũng tự xưng đã già, nhưng vẫn thích làm Sói Con, notes chỉ vồn vện mấy giòng : "Kính thăm Trường Thoại,

Sói Con Đã Già xin gửi bài này đến Trường và thành thật xám hối vì đã dám vô phép mó ... Ngựa.

Quý Mến, (ký tên) Trà Lũ . 22.2.2000"

Đính theo cái notes này là bản phóng ảnh bài " Lá Thư Canada" của Trà Lũ, đăng trong Văn-Nghệ Tiền Phong, số 580, ngày 11-Janv.2000 trang 29, 30 và 81. Trong đó, tác giả xếp Ngựa tui được ngồi vào cùng chiếu với Khổng-Tử, Mạnh-Tử, nhưng Ngựa tui đâu dám, chỉ xin được làm một con người " cường tráng" đầy đủ mà thôi. Bài này đã được Bề Trên của Ngựa đem vào đọc cho nghe cùng với các thư khác tại giường bệnh của Hôpital Juif de Montréal, trong lúc Ngựa tui đang được chuyền máu, tiếp dưỡng-khí, dây độ chằng chịt vì bệnh tim (được các nàng tiên nữ Canadienne săn sóc, hầu hạ 9 ngày, 10 đêm mới cho thông thả cho ra về, đó là sự thật 100%). Chuyện này sérieux, Trà Lũ đừng có suy diễn tào lao mà ... tán rộng, dù sao Ngựa tui cũng có một thời được Trà Lũ suy tôn là ... Mã-Tử kia mà ! Nhưng Ngựa tui xin cảm ơn Trà Lũ, vì nhờ bài báo này (Tác giả đăng cả tên họ, địa chỉ của "Cụ Thoại"), mà có 4 độc giả mới biên thư về mong được nhận Liên-Lạc, và có thêm 2 người bạn rất thân (đã mất liên lạc từ lâu), nay vui mừng nổi lại giao-tình của thời niên thiếu.

Cảm ơn Sói Con Đã Già nhiều lắm.

Việc hình Rồng và bài Làng H.Đ. đã được đáp lễ trong số trước, mong không có gì phật ý.

✿ Tr. Lâm-Chánh-Trung (Florida).

Mừng Anh Chị đã thiên dó về nhà mới. Hình ảnh Tr.Trung của một thời làm Đạo-Trưởng Kỳ-Hoà, đã bấy lâu vắng bóng, và cũng đã hơn 7 năm rồi, chẳng có tin gì cho Liên-lạc. Trước đây thì có Thơ, ca nhạc, gửi Tin Sinh-hoạt, và lần gặp gỡ nhau sau cùng khi Tr. Đại xin từ nhiệm chức Xóm-Trưởng, rồi từ đó, ít có dịp hạnh-ngộ, tình anh em H.Đ. chúng mình cũng thưa dần, mong manh như ánh trăng : ... Từ đây Bắc Nam người một ngã, Bên vườn hoa hạnh bóng trăng soi !

Tr. Ngô-Xuân-Trần (Lincoln).

Nhận được thư Trường, trong lòng bỗng vui lên, dù đang trong giai đoạn dưỡng bệnh. Không biết Trường đã nhận được những số Liên-lạc nào, tôi đã gửi L.L. số 33 (Tết) đến Trường, và kể từ nay trở đi, Ban Phụ-trách sẽ ghi tên Trường vào danh sách độc-giả dài hạn rồi đó. Nếu lúc nào cao hứng, thì viết bài kể chuyện thời Trường còn ở Đạo Lâm-Viên, Châu Trường-Son cho anh em đọc cho vui, như Ông Gà Lôi Tô-Văn-Phước vẫn thường làm. Còn chuyện lệ-phí gửi báo thì ... tùy nghi, vì muốn tờ L.L. chết thì đừng gửi chi cả cũng được. Cám ơn người bạn của Trường ở Texas đã dẫn đường đưa lối Trường tìm đến với L.L.

Tr. Ong Cần Mẫn (Toronto).

Những lời khích lệ của bậc đàn anh trong thư, làm cho anh em trong Ban Phụ-Trách lên tinh thần nhiều, những lời đó là những ý nghĩ sâu sắc và thành thật của người đã đi trước, đã từng trải vùi tở Sấp Sấn cách đây hơn 10 năm về trước. Anh em Montréal cũng cố đi theo "đường xưa lối cũ" ấy, và mong được như thế. Kể từ khi anh Mai-Xuân-Tý ra đi, Liên-lạc thấy hụt hẫng, nay anh Tỉnh, anh Thọ tuổi hạc cũng đã cao (và cũng có công-tác riêng), may nhờ có anh Thường (Cáo Đỏ Mặt ở Ottawa) tiếp tay cho, cộng thêm với sự mến yêu của độc giả nên L.L. mới tồn tại và phát hành đều đặn cho đến ngày nay.

Tuy Ong Cần mẫn đã "gác bút H.Đ.", nhưng vẫn thấy tên tuổi của Đàn Anh thường "múa bút" trên những văn đàn khác, nhất là có phảng phất hương-vị Thiền. Rất mừng là Ong vẫn còn tiếp tục "nhả mật" để "giữ mình và giúp người".

"Âu đành quả quyết nhân duyên,
Cũng người một Hội, một Thuyền đầu xa ..."

Tr. Minh-Thế (Irvine)

Hai bức thư gửi liên tiếp trong vòng 4 ngày, chứng tỏ là Chú Thế (được chưa ?) dành rất nhiều cảm tình cho anh Thoại. Sức khỏe của Ngựa này đã bình phục, mà có bình phục mới có những giòong này cho Thế chứ ! Nhưng không dám xông pha như những ngày chưa lên ... bầy ! Rất cám ơn Thế, đã cho hay Ái-Trần đã qua đời. Đã liên lạc với gia đình, được nói chuyện bằng điện-thoại với Thân-mẫu Ái-Trần và biết thêm A.T. rất thanh thản trong những ngày sắp già từ trần thế.

Khi tin Trường Trần-Trung-Du qua đời thì L.L. số 34 đã gửi đi in tận Ottawa không kịp thêm vào, đặc biệt, số này sẽ nhắc lại tâm hồn Hướng-đạo của Tr. Du, với hình bìa của Bắc Huỳnh-trưởng suốt đời tận tụy với Phong-trào, đã đào tạo nhiều Thanh, Thiếu-niên V.N. trở thành những người hữu ích cho Quốc-gia, Xã-hội.

Ban Đoàn Ngô-Trực (San Antonio, TX).

Theo thư của Cụ, Cụ cho hay chưa bao giờ là Hướng-đạo thực thụ, nhưng có nhiều Bạn H.Đ. và rất thích H.Đ, bằng chứng là hiện vẫn còn nhớ những bài ca H.Đ từ thời Pháp-thuộc, những bài ca này chúng tôi ngày xưa vẫn hát, vì ở vào tuổi Thiếu-sinh, tâm hồn còn trong trắng, sinh hoạt H.Đ ngày trước, bây giờ vẫn chưa quên. Để tiện việc giao-tế, xin phép được gọi Cụ là "Bạn Đoàn", vì gọi bằng Cụ thì xa cách quá, gọi bằng Trường thì không hợp cách, thôi thì từ nay xin gọi là Bạn Đoàn vậy (danh xưng này do Bạn Đoàn Lê-Cao-Phan gợi ý cách đây 7 năm trước, khi còn ở Calgary).

Trong thư thứ 2 (29-3-00) Cụ có nhắc đến Tr. Lê-Mộng-Ngọc, và hỏi có phải là Tr. Lê-Mộng-Ngọc học ở Trường Bưởi (trúng tuyển nhập học) khoá 1936 hay không ? Khoá này có Ông Nguyễn-Mạnh-Tuân (sinh năm 1920), đã qua đời cách đây 5 năm rồi, con cái đều đổ đạt. Mong rằng Tr. Ngọc đọc đến đoạn này thì cho Bạn đoàn Ngô-Trực biết (qua Liên lạc cũng được).

Riêng phần tôi, từ nay xin đừng gọi bằng Cụ, vì tôi còn nhỏ tuổi hơn Bạn-đoàn nhiều, Ông Trà Lũ đặc cách thăng-cấp cho tôi (chức Cụ) để chứng tỏ là Ông Trà-Lũ nhà ta còn ... trẻ trung và sung sức lắm (khôn thật !). Sau hết, xin cám ơn Bạn-Đoàn đã châm củi lửa cho Liên-lạc để cuộc vui chung được kéo dài.

Tr. Nguyễn Tâm-Tú (N.J.)

Dù đã có thư riêng gửi Trường rồi, nhưng nay cần viết thêm mấy giòong nữa, sau khi xem hết cuốn Video về việc cứu trợ nạn lụt Miền Trung, do Trường gửi.

Thú thật tôi rất cảm động về cái tâm Bồ-Tát của những người đóng góp, đã đem lại phần nào sự vui sống cho những người bị nạn, nhất là hình ảnh Trường Long (người Đội-trưởng ngày xưa ở Thiếu-đoàn Chi-Lăng) và người con gái của Anh Chị Tú, đã đến từng nhà, gõ cửa từng mái tranh ở những vùng Kim-Long, Thuận-Lộc, Thuận thành, Tây Lộc, và chuyển quà đến một số xã thuộc Quảng-diền, Hương-trà ... làm cho gia đình chúng

tôi ngồi xem cuốn video đã không cầm được nước mắt trước cảnh đồng bào ta lâm nạn.

Chúng tôi cũng có nhận được thư của các Trường Tôn-Thất-Đông và Tr. Đoàn-Lai nhắc lại sự mến mộ của đồng bào đối với anh chị em Hương-đạo ở phương xa.

Tr. Phan-Đai-Quế (Pháp)

Anh thử nhớ lại anh chị em đã từng sinh hoạt ở Thăng-Tiến 1 ở Jambville thì thấy cái linh-hồn H.Đ. nó mạnh chừng nào, không bao giờ phai nhạt, nếu có thờ ơ, thì khi nghe tiếng hú thì ráp lại với nhau lại liền. Đạo ấy, tôi thấy mấy L.Đ. thiệt mạnh, có mấy Trường Nữ thật cừ, điều-khiến các em mạnh dạn, cương quyết không thua gì các Trường nam-nhi.

Trường nói hay quá, nghe diễn tả cuộc viếng thăm trong tương lai mà muốn xách va-li ra tàu bay đi ngay. Trường viết trong thư : “Anh Thoại đem một chồng Liên-Lạc vừa cử vừa mới phân phát cho một số anh chị em (mà tôi sẽ mời đến dự), anh sẽ thuyết-pháp theo style của anh (mà hãy nói chậm chậm một chút)” Đọc thư đến đoạn này, tôi và cô Vy nhà tôi cười quá sá, cổ ấy bảo : “Nói mau ai cũng biết tiếng”!

Anh Quế thân mến, ... Những lời Người nói với Ta,
Sông sâu hoá cạn, đường xa hoá gần .

Chúc anh chị thật nhiều vui trong mùa hè này, hễ sẽ có ngày gặp lại anh chị, nếu Trại Họp Bạn Thăng-Tiến 8 sẽ được tổ-chức tại Âu-châu và ... Ngựa này còn SỐNG.

Tr. Bùi-Hữu-Cơ (Philadelphia).

Thật buồn khi nghe tin Chị Cơ qua đời vào cuối năm dương-lịch, tiếc là không biết sớm để L.L. ngỏ lời chia buồn thông báo anh em phương xa cùng biết để cùng nhau san sẻ. Mất người Bạn Đồi, cuộc sống thiếu vắng vô cùng, Ngày trước, Cụ Tam-Nguyên Yên-Đổ có 2 câu đối khóc vợ thật thâm thúy :

“ Đắt chẳng phải chồng đem gửi thịt xương sao đặng,

Trời mà chết vợ thử xem gan ruột mần răng !”

Trường nhắc đến những ngày xa xưa ở Quảng-trị cũng như ở Phan rang, làm mình nhớ lại khoảng thời gian ấy, mình cũng gặp nhiều khó khăn không ít.

... “Cùng một lửa bên trời lặn đạn...”

Cám ơn đã quá chu đáo lo củi lửa cho L.L. , điện thoại của Ngựa này thì đã có ghi sau trang bìa của L.L., và hẹn cùng nhau gặp lại vào mùa Hè 2002 tại Houston.

Tr. Quỳnh-Loan (Toulouse).

Đọc lại câu cuối trong thư Loan viết “*Thú thật với anh Thoại, bây giờ mình đã đến tuổi già, nhìn anh em hoạt động mà thấy mệt*”. Đúng như Loan viết, ngày xưa anh em chúng mình sinh hoạt với nhau *Thật Lòng Thật Bụng*, thoải mái, ngày nay tìm không thấy (hay ít thấy) cái tình cảm giữa anh em với nhau. Chẳng nói đâu xa, như Loan với mình, thật ra gặp nhau chỉ đôi ba lần, không có chung sinh hoạt, nhưng nghe tiếng nhau, sau hơn 30 năm, chỉ một “tiếng hú” là tìm đến nhau ngay, đó mới là tình H.Đ, đó mới chính là ... “Nguồn Thật” theo đúng nghĩa của Cha Thích mong muốn trong bài ca Nguồn Thật , phải không Quỳnh-Loan ?

Tr. Lê-Phi (Cao-Nguyên)

Nhận thư và quà H.Đ của anh gửi cho, rất cám ơn Anh đã không quên Ngựa CK. Đã trả lời e-mail rồi, từ nay liên lạc sẽ dễ dàng hơn trước. Tiếc là tờ L.L. không đến tay anh em ở bên nớ, tỷ-lệ nhận rất yếu (2,3/10%). Chỉ có khi nào người thân, quen về thì họa hoàn mới nhận được.

Tr. Nguyễn-Tấn-Đê (TX).

Nhận một lúc Bản Tin của H.ĐTU/H.ĐVN và tin tức Trại Kỷ-niệm 70 năm H.ĐVN ở San Jose. tiếc là Ngựa không qua dự được, nhưng Trại TT7 ở Houston năm 2002 thì chắc chắn sẽ có mặt (Nếu Ngựa còn sống), vì đã lỡ liên tiếp dự các Trại TT. 1, 2,3,4,5,6. Nhận thấy những giòng chữ của Đê viết, chứng tỏ Đê đã rất tiến bộ, đã chịu khó đọc kỹ tờ Liên-lạc, như vậy phải nhớ ơn Cô Giáo Lan nhiều lắm. Thường công đi !

Tr. Bùi-Ân Colorado)

Trong đoạn giữa của bức thư dài của Trường gửi cho tôi, nhắc lại Thu-Hồng, tôi nhớ ra rồi : hồi đó Trường và T.H. học trên tôi 2 lớp, sinh-hoạt ở Thiếu-Đoàn Prince Cảnh với Tr. Tráng-Cử, tôi cũng thấy 2 người khấn khít nhau, đến 1945 mình thấy Trường không trở lại Trường nữa, hỏi T.H. thì chị ấy đáp đã “xếp bút nghiên theo việc đao cung” rồi. Khi hồi-cư, tôi trở lại với H.Đ, có gạ Trường trở lại với Phong-trào, Trường chỉ cười mà thôi, không ngờ có người nói Kim-Trọng đã tái hồi với Thúy-kiều chung sống với nhau được 10 năm, rồi T.H. qua đời trong cơn bạo bệnh, để Kim-Trọng ôm trong lòng một mối tình đẹp, nuôi nấng 2 con, với tất cả lòng chung-

thuý. Trường thương tiếc là phải, vì mối tình quá thơ mộng tuổi học trò, lớn lên song song Đôi Bạn thật đẹp :

Mười năm chôn một bóng hình,

Một chiều sống lại mối tình mười năm ...”

Này anh Ân ơi, bây giờ Thoại “du” anh tham gia lại với Đại Gia-Đình H.Đ. thì anh tính sao ? Thoại nhỏ hơn anh 2, 3 tuổi, anh chơi với Nhóm Trường-niên, không cần học lại “mót” hay “xê-ma-pho”, “nút đẹp, nút thát” như hồi còn trẻ nữa, suy nghĩ đi, trả lời cho thằng em này biết, Thoại vẫn là đứa em của anh Ân ngày niên-thiếu, xách cặp theo anh đi đá banh ở sân L’accueil hồi đó, còn nhớ không ? Còn anh khuyên Thoại hãy về thăm quê nhà một chuyến. Thú thật, thèm ghê lắm, nhìn những buổi chiều vàng, khi lá thu rụng, đôi lúc nhớ quay quắt, vì nơi đó còn biết bao nhiêu kỷ-niệm đẹp, nhưng...

“Tùng cơn gió buông
Lá khô rơi vệ đường
Ngập ngừng chân cất bước
Quê nhà, xa... quá xa ...!”

Chúc Anh nhiều vui và nhớ trở lại sinh hoạt HĐ cho vui.

Tr. Lê-Hữu-Uy (Arizona).

Xem xong cuốn Video tape của đảng ấy gửi qua, phục quá sá : chừng ấy người, phương-tiện vừa phải, Cộng-đồng cũng không quá lớn mà ... tổ-chức được Lễ Hai Bà Trưng như vậy là Nhứt Arizona rồi đó ! Nói thiệt đó.

Trong thư, Uy có yêu cầu anh Thoại cho Ý “Kiến”, anh Thoại trả lời ngay : Ý “Voi” . Được chưa ?

Đó là Lê-Hữu-Uy nhà ta ở vùng sa-mạc, chứ mà sống ở đồng bằng thì thiên-hạ còn khiếp vía nữa.

Năm nay chỉ một cuốn video như vậy, sang năm còn video tổ-chức thêm lễ “Bà Triệu” nữa, rồi thừa tháng xông lên, sau Thăng-tiến 7 ở Houston, Lê-Hữu-Uy nhà ta dám ... lãnh đầu Thăng-Tiến 8 đem bà con lên cắm trại ở sa-mạc cho mà coi. Ở Houston thì BTC đãi bíp-tết, còn Arizona thì đãi thịt Lạc đà, vừa ngon vừa bổ, vừa khoái khẩu ! Chờ xem.

Tr. Nguyễn-Đức-Phúc (Phúc Lão) Ottawa.

Nhận được thư Cụ Trường Xóm mời họp (chắc chắn có ăn nhậu), Ngựa tui sửa soạn khăn gói ra đi thì nhận được thư “đình hoãn”, không biết vì lý do gì, đành ở nhà gõ tiếp phần Mã Thư, chất vấn Cụ Trường Xóm Ottawa có sự làm sao lại thay đổi như rứa ?

Thu thiệt là Ngựa tui cũng muốn lên Ottawa một chuyến, trước để hàn huyên với quý vị trên Thủ-đô, tiếp

đến là cảm ơn các bậc đàn Anh, đàn Chị, đàn Cháu đã hỏi thăm sức khoẻ của Ngựa tui trong dịp Bộ-trưởng Y-tế Canada đem xe có còi hụ mời Ngựa tui dùng cơm tây và săn sóc trong 9 ngày, đến Ngựa tui chán quá đòi về mối thời năm nỉ lưu lại, và sau hết lên mừng Tân-Gia Anh Cáo Đỏ Mặt, để xem Anh trồng hoa Hồng thi đua với Chính-phủ trồng hoa Tulipe trong mùa Hội Hoa này.

Đã 93 tuổi rồi, ráng giữ gìn sức khỏe Cụ Phúc ơi để còn vui chơi với anh chị em .... trong Xóm.

Tr. Nguyễn-Xuân-Linh (Calgary).

Thư Linh viết, có đoạn đầu trách mình :”*Trong thư kỳ này, thấy Anh đối cách xưng hô. Xin cứ như cũ đi*”. Mấy giòng chí thiết như vậy, làm sao mà anh em mình thay đổi_ sự giao tình đã có từ mấy chục năm nay. Dù gọi bằng chi, xưng thế nào cũng được, miễn giữa anh em mình trước sau thủy chung như một.

Đã gửi Tr. Lê-Bá-Tâm hỏi việc in ấn tập sách, chưa thấy trả lời, để thử hỏi lại xem ra sao.

Đoạn cuối thư Linh viết “ ... mong rằng Anh Em mình còn được sát cánh với nhau trong đoạn cuối cuộc đời ... ” Vì lẽ đó, Hè này vì lý do sức khoẻ, nếu có cơ duyên thuận tiện, mình sẽ qua Alberta nghỉ ngơi, hoàn toàn nghỉ ngơi, không hội họp, không an nhậu chi cả, nhưng sẽ gặp chú Linh và gia-đình, ít nhất là một lần.

Tr. Đoàn-Thái (Arizona).

Nhận được thư Anh, nghe Anh nói mới biết Anh đã từng là một người Hướng-đạo, đã từng tham-dự Trại Họp Bạn Toàn-quốc ở Vạn-niên (gần Chùa Từ-Hiếu (Huế - 1941).

Vở kịch “Hiệp-sĩ Hạ Sơn” thì Em không có. Hôm gặp anh Nguyễn-Trọng-Phu ở Montréal, anh Phu cho hay là có biết vở kịch ấy, nhưng phải tìm hỏi những người cỡ như Anh Lê-Cao-Phan đã từng sinh hoạt thời trước 1945 thì mới hy vọng có. Em sẽ biên thư hỏi anh Lê-Cao-Phan (Vũng Tàu, VN) xem ra sao. Anh Võ-Thu-Tịnh thì dạo này cũng ít thư từ, còn anh Lê-Cảnh-Đạm có mấy lần cho tin và viết bài cho Liên-lạc được vài số, sau đó thay địa chỉ đi đâu mà không cho biết, Liên-lạc bị trả lui. Ai biết, xin mách giùm.

Mừng Anh Chị có thêm Hiền-Tế, cầu chúc hai cháu Quang Trường - Hương-Tiên thật nhiều Hạnh-Phúc. Thú thật, tụi em không ngờ Anh Chị còn có cháu gái trẻ như vậy. ✨

L.Đ. Hùng-Vương (VA.)

với lớp tiếng Việt

...

(Trích từ *Bản Tin Miền Đông Hoa-kỳ*)

Ngày 14 tháng 1, 2000 Liên Đoàn Hùng Vương, VA, cùng các vị phụ huynh, thân hữu Làng Bách Hợp DC đã khai giảng lớp tiếng Việt Nam cho các em Ấu, Thiếu và Chim Non tại Hội Quán *Scouts R Us*. Xin nhấn mạnh nơi đây là lớp Việt Ngữ "Pilot" được dành đặc biệt cho các em Hướng Đạo Sinh trong vùng MD-DC-VA. Nghĩa là HDS của tất cả các liên đoàn HĐVN và con em Làng Bách Hợp vùng Hoa Thịnh Đốn đều có thể ghi danh học lớp Việt Ngữ này. Theo lời của một vị Trưởng trong vùng, có "tề gia" mới "trị quốc" được, cho nên lớp Việt Ngữ vẫn còn nằm trong phạm vi Hướng Đạo và chưa được phổ biến rộng rãi trong cộng đồng.

Sau buổi họp đoàn hàng tuần, các em được nửa tiếng giải lao và dùng cơm tối. Chương trình lớp Tiếng Việt được khai mạc đúng 8 giờ tối. Dưới sự hướng dẫn linh hoạt của hai vị giáo chức kinh nghiệm nghề "gõ đầu trẻ" và rất mẫu mực, cô Minh Ngọc và cô Nhất Anh, cùng với 5 cô giáo phụ - oops, sorry Tr. Đệ (xin đính chánh là 4 cô giáo phụ và 1 thầy phụ) -- lớp học tiếng Việt đã gây nhiều thích thú và hăng say cho các em. Quả thật ngoài sức tưởng tượng của quý trưởng và quý phụ huynh, các em rất hăng say trong việc học.

Phần đầu tiên của chương trình là phần học mẫu tự. Muốn các em thông rõ ý nghĩa của mẫu tự Việt Nam, các cô giáo dùng phương pháp so sánh và phân biệt các mẫu tự Anh Việt. Khi đọc tới chữ "y", các em đồng đọc "i dzài". Và cô giáo hỏi, "tại sao lại gọi là 'i dzài'?" Các em trả lời, "tại vì nó 'long'!" Sau đó cô giáo đọc những từ trong tiếng Việt mà tiếng Anh không có. Lần lượt các em đều trả lời đúng cả. Có Trưởng nào không biết không??? Sau phần học mẫu tự là phần "quick quiz". Các em lên bảng thi đua viết theo lời cô giáo dạy. Ngay cả các dấu "sắc, huyền, hỏi, ngã, nặng" các em cũng thông suốt thật nhanh. Quả là một thành công mỹ mãn cho lớp khai giảng.

Lệ phí cho lớp học là \$US25.00 một khóa để tiện việc sổ sách, giấy tờ và chi phí linh tinh. Phụ huynh có thể ghi danh trước giờ học với các Trưởng trong Liên đoàn Hùng Vương hoặc trực tiếp điện thoại tới cô Minh Ngọc tại số (703) 742-6862. Lớp Việt Ngữ sẽ họp hàng tuần vào mỗi chiều thứ Sáu, từ 8-9 giờ tối. *

(Thợ Cạo Giấy Miền)

TIN TRAO ĐƯỢC

Tr. Mai-Quốc-Tuấn, Tổng-Thư-Ký BTV/HĐTÚ/HĐVN cho hay những tin Trao Được nhiệm-kỳ 2000-2001 các Ủy-Viên Trưởng các Chi-nhánh như sau :

1. **Chi-nhánh Úc** : Tr. Đặng-Trung-Chính thay thế Tr. Đặng-Quốc-Hùng (Mãn nhiệm).
2. **Chi nhánh Pháp** : Tr. Lý-Trí Thanh-Lương thay thế Tr. Nguyễn-Thị-Huệ (Nhận công việc khác)
3. **Chi-nhánh Đức** : Tr. Nguyễn-Minh-Hùng thay thế Tr. Nguyễn-Ngọc-Anh (Thay công-tác).

Một Chút gì ...

Thân gửi Tr. Ngựa CK

Gặp nhau ở Tam-Bình

Cùng nhìn lại cái Tâm

Vẫn còn bình lừa trại

"Ái nhân như Ái thân"

Nhận được báo Anh gửi

Chợt nghĩ mình còn nợ

Có muốn cũng khó quên

Một chút gì ... vẫn nhớ !

Thỉnh thoảng đọc ... than thở

Chuyện báo bỏ nhọc nhằn

Muốn tìm người trao lại

Kết ... Thư Mã "mãn rãn" !

Khởi đầu Thiên Niên mới

Ngựa sức ... dai, dõng dòn

Năm con - mười một cháu

Chỉ chuyện nhỏ - giải sầu !

Liên lạc sẽ dày hơn

Trong - Ngoài : nơi hội ngộ

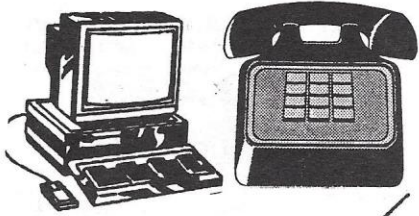
Chuyện nhau chút hơi thở

Mắt đợi chờ lại giờ ...

Munchen, XII 1999

Gà-Tôi

NHẮN TIN

1. Tr. Lê-Minh-Lý .- Bản tin HDTU số 15 không nhận được, nay nhận Bản tin số 15 và số 16 trước hơn ai hết, như vậy xem như “Huê”. Vì là ở trong nghề, rất thông cảm sự vất vả, nhất là “Thiên hạ” ít ai chịu gởi bài để đưa lên Bản Tin cả. Đảng ấy “gồng mình” đã gần 2 năm nay, tự biên, tự diễn, tự tức và đã chu toàn trách nhiệm, rất đáng khen. Có ai phiền chê gì, cho Ngựa này biết, Ngựa sẽ ra đỡ đạn cho. Ai có giỏi thử nhào vô làm đi ?

2. Tr. Đinh-Xuân-Phúc .- Lâu rồi, kể từ Thăng Tiến 5 ở Sydney đến nay vắng bóng, vắng tin, thấy nhớ Cụ Hồ Thọ chi lạ !

Sức khoẻ dạo này đã khá chưa ? Tim có đập đều không, hay đập loạn xạ ngẫu như Ngựa này trong mấy tháng trước đây đã được Ông Bộ-trưởng Y-tế Canada mời com 9 ngày đêm!

Trại Hạp Bạn Kỷ-niệm 70 năm HĐVN có đến San Jose chung vui được không ? Riêng Ngựa tui thì đang kẹt, phải tỉnh dưỡng hoàn toàn, không múa may chi được. Trông tin Cụ.

3. Tr. Tôn-Thất-Cảnh .- Trong mấy tháng qua, anh có hay ‘hách xì’ không, vì thằng em của anh vì mắc bệnh nên sợ anh rầy (hay là làm biếng tập, sợ anh rầy, nên lâm bệnh !). Đã có nhiều lần đỡ sách, nghe cassette, nhưng ... chịu thua, vì khó quá.

Dàn bài thì khó hiểu với những danh từ: Mệnh môn, Đại bao, Ấn đường, Ngọc chẩm v.v... Còn xem hình vẽ thì không thấy rõ. Nói thiệt với anh Cảnh: phải có vài ba lần xem tại chỗ anh tập cho người ta ra sao, khi ấy mới hy-vọng tập theo để nhớ được. Đánh máy đến đoạn này, trong lòng vẫn còn sợ anh Cảnh rầy là Thoại không lo tập tành chi cả, bậy quá !

4. Tr. Lê-Bình (Gấu Lý sư).- Liên-lạc số 35 này không thấy đường gươm nét bút của Gấu. Nhiều người khen bài tường thuật “Tuy xa mà hoá ra gần” của Gấu đạt lắm. Anh Thoại đã nhận được cuốn sách trao đổi rồi, cảm ơn Gấu.

Chuẩn bị bài cho L.L. số 36 đi là vừa, đừng quên lời đã hứa hôm pic-nic ở Oakland nghe .

5. Tr. Voi Già .- Anh cẩn thận quá, đã chữa mấy chữ như thư dạn. Sẽ hoàn lại tấm ảnh, sau khi in xong. Tiếc là không gặp lại nhau ở San Jose vào Hè này. Riêng tôi, tôi thích không khí Trại Thăng Tiến nhiều hơn, vì thế từ TT-1 đến TT-6 tôi chưa hề vắng mặt.

6. Tr. Nguyễn Trung-Hoà .- Đã đem Chương-trình “Quỹ Tương Trợ” ra thảo luận với anh em QGHC, nhưng chưa được hưởng ứng mấy, hay là người thuyết-trình quá vô duyên. Trường có cách chi khác để nói cho lọt tai anh em bên này không ? Bày cho với.

7. Tr Lê ... Hậu Bối.- Đọc cách xưng tụng (*Kính Bẩm Trưởng Tiền Bối*) của đảng ấy, tự cảm thấy quan trọng và ghê gớm quá, không dám đọc tiếp nữa. Đến phần so sánh củi lửa của L.L với cái bếp của .... thấy buồn chi lạ, chắc người đầu bếp cũng hơi nản, nên mới thốt ra lời ai oán như vậy. Cảm ơn củi lửa của đảng ấy đã châm cho L.L.

Riêng các câu trả lời, tự cảm thấy không vừa ý Ngựa tôi lắm, vì mới ở Nhà Thương về, thời hạn đến rồi, vì muốn giữ lời hứa, nên có vài câu không đắc ý cho lắm. Xin cảm thông cho.

8. Tr. Nguyễn-Xuân-Linh.- Thư Linh gửi, đoạn đầu “trách” mình : “*Trong thư kỳ này, thấy Anh đổi cách xưng hô . Xin cứ như cũ đi*” _Mấy hàng chí thiết như vậy, làm sao mà anh em mình thay đổi sự giao-tình đã có từ mấy chục năm nay, Gọi chi, xưng thế nào cũng được, miễn giữa anh em mình trước sau như một là được rồi.

Đã gởi Tr. Lê-Bá-Tâm về việc in ấn tập sách, nhưng chưa thấy trả lời, sẽ hỏi tiếp xem ra sao. Hè này mình không qua San Jose dự trại được, nếu cơ-duyên thuận tiện, mình sẽ lên Alberta nghỉ ngơi, hoàn toàn nghỉ ngơi, không hội họp, không ăn nhậu

chi cả, nhưng chắc chắn sẽ gặp chú Linh và gia đình ít nhất là một lần.

9. Tráng-Đoàn Duy-Tân (Montréal).-

Đã nhận được Bản Tin Duy-Tân số 2 rồi. Cảm ơn và thành thật khen thiện chí của các em. Đọc xong Bản Tin vừa vui, vừa ít vui. Vui vì tinh-thần cố gắng của người phụ-trách, ít vui vì không có bài vở chi mới cả. Mong được gặp mặt Ban phụ-trách để góp ý kiến và góp sức để Bản Tin được phong-phú hơn. Để đáp lễ, liên-lạc sẽ gửi theo địa-chỉ đã ghi trên Bản Tin của Tráng-Đoàn.

10. Tr. Cáo Lãng-tử (Hoà-lan).

Đã nhận được bài "Hội Hạp", nhưng phải đánh máy lại cả, lần sau gửi đĩa thì tốt hơn. Lý-do : L.L. đất đai hẹp mà đánh máy hờ hạng như Cáo đã gửi, "Người Ta" còn "chê" là mỏng và đọc mau hết, chán quá! Hãy nhìn xem L.L. tiết kiệm đất đai ra sao ? Lề trên lề dưới, lề phải lề trái, lề chính giữa, tất cả đều như những "đường hẻm" khu Bàn Cờ, kiệt Lãng Cha Cả, chứ đâu có rộng rãi như những con đường ở Tân-Gia-Ba hay ở Hoà-Lan ! Hà tiện tối đa như rứa mới tồn tại đến ngày nay, củi lửa khan hiếm lắm, Ngài Bưu-điện Canada đâu có cho quá 100gr mỗi số và Tết thì cũng chỉ 200gr. mà thôi. ❀

SỔ VÀNG

1. Tr. Nguyễn Tâm-Tú	50 Mỹ-kim
2. - Vinh-Đào	50 -
3. - Ngô-Xuân-Trần	20 -
4. - Trần Trung-Hợp	30 -
5. - Mã Thị-Hoa	40 -
6. - Nguyễn-Đức-Tùng	100 -
7. - Nguyễn Minh-Thế	20 -
8. - Ngô-Trực	20 -
9. - Nguyễn Nhựt-Tửu	25 -
10.- Lê Thùy-Lan	50 -
11.- Huỳnh-Minh-Quang	20 -
12.- Bùi-Hữu-Cơ	50 -
13. - Mai-Trần	20 -
14. - Nguyễn-Trọng-Phu	50 Gia-kim
15. - Nguyễn Phú-Thiệu	20 -
16. - Ngô Tấn-Phú	50 -
17. Chị Mai-Xuân-Tý	120 -

Thủ-quý Khoá sổ Thu L.L số 35 ngày 23-5-00
Mọi thư từ và đóng góp sau ngày nói trên, xin ghi vào kỳ sau.

Liên-Lạc xin ghi nhận thiện-chí của các độc-giả xa gần muốn cho cuộc Lũ a Trại của chúng ta được thêm dài lâu.

Thư Mời Tham Dự Buổi Hạp Mặt "Wood Badge Reunion"

Ngày 15 tháng 4 năm 2000

Kính mời quý Trưởng đang mang khăn quàng Gilwell cùng nhau về tham dự Buổi Hội Ngộ Wood Badge Reunion từ 5:00 giờ đến 8:00 giờ chiều Thứ Sáu, ngày 28 tháng 7, tại Trại Hạp Bạn Kỷ Niệm 70 Năm Hướng Đạo Việt Nam được tổ chức từ 26 tháng 7 cho đến 30 tháng 7 năm 2000.

Mục đích chánh của buổi hạp mặt là để xiết chặt mối dây liên lạc giữa các Huynh Trưởng qua nhiều thế hệ khác nhau. Kỳ hạp mặt này sẽ đánh dấu sự thành công của một phương pháp giáo dục thanh thiếu niên qua sự đóng góp then chốt của người Việt Nam từ năm 1930.

Ngoài ra, Wood Badge Reunion còn là dịp để các Trưởng gặp nhau chia sẻ kinh nghiệm vui buồn trong cuộc đời "Hướng Đạo Một Ngày, Hướng Đạo Mãi Mãi" cũng như để lãnh hội những tư tưởng dẫn thân cao đẹp nhất qua những thăng trầm của lịch sử phong trào.

Sự hiện diện của quý Trưởng kỳ cựu sẽ mang đến niềm kiêu hãnh cho các Trưởng trẻ. Sự góp mặt đông đảo của các Trưởng trẻ đang trông coi đơn vị sẽ là niềm tin cho quý Trưởng yêu mến phong trào. Tham dự buổi hạp mặt Wood Badge Reunion sẽ cho chúng ta cơ hội bày tỏ tấm lòng biết ơn đến quý

Trưởng đã tận tụy hy sinh trong ngành huấn luyện Trưởng Hướng Đạo Việt Nam.

Thay Mặt Ban Tổ Chức

Vinh Đào

TRẠI HỌP BẠN HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM 2000

26-30/07/2000 - Joseph D. Grant County Park, San Jose, California, USA

Liên Lạc Tổng Quát: Trần Anh Kiệt 510-744-1490 (H), 408-820-8010 (pager)
Tin Tức: <http://cavix.org/vnscout/2000/> - Email: hoban2000@netscape.net
Thủ Tục Hành Chánh: Trại Họp Bạn 2000 - 10 Heath St., Milpitas, CA 95035

Trại Trưởng
Trần Anh Kiệt

Trại Phó
Trần Hoàng Thân

Ban Hành Chánh
Trần Minh Phường
Lê Quang Tuấn
Nguyễn Huy Vũ

Ban Tài Chánh
Trần Văn Long
Lưu Vĩnh Thái

Ban Sinh Hoạt
Trần Quý Vượng
Trần Hữu Thắng

Ban Tiện Nghi
Phạm Ngọc Châu
Nguyễn Văn Đình

Thư Mời

San Jose, ngày 06 tháng 03 năm 2000

Thân gửi quý trưởng, quý phụ huynh và các anh chị em Hướng Đạo,

Thay mặt Ban Tổ Chức Trại, mời quý trưởng, quý phụ huynh và anh chị em về tham dự Trại Họp Bạn Hướng Đạo Việt Nam 2000, được tổ chức tại Joseph D. Grant County Park, thành phố San Jose, tiểu bang California, USA từ ngày 26 đến ngày 30 tháng 07 năm 2000. Nhân dịp này, chúng ta cùng nhau mừng kỷ niệm 70 năm Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam.

Thưa quý vị, để có được một kỳ Trại Họp Bạn thành công mỹ mãn, Ban Tổ Chức Trại rất mong sự đóng góp của quý vị về tinh thần cũng như vật chất, đặc biệt là sự hỗ trợ trực tiếp trong các công tác điều hành trại.

Hẹn gặp nhau tại Joseph D. Grant County Park, San Jose vào cuối tháng bảy năm nay

Ban Tổ Chức Trại thân mời.

TM Ban Tổ Chức Trại

Trần Anh Kiệt
Trại Trưởng

Những Điều Cần Biết :

1. Trại-sinh nộp hồ sơ ghi danh nhập Trại, gồm : Phiếu Ghi danh, Phiếu Ấm Thực, Bản Minh Xác và Điều lệ về Ban Tổ-chức (Địa chỉ ghi trên cao Thư mời), trước ngày 30-6-2000, Khi nhập Trại sẽ nộp thêm Tờ Miễn Tố và Phiếu Bệnh Sử.
2. Trại phí là \$30,00 US. : bao gồm lệ phí Trại, quà lưu niệm (áo thun). Chi-phiếu xin đề và gửi về BSA.
3. Phiếu Ấm Thực : \$50,00 US : Ban Tổ Chức sẽ giúp chuẩn bị các bữa ăn trong Trại cho những Trại-sinh không đơn-vị hoặc các nhóm nhỏ 3 người trở xuống. Chi-phiếu về lệ-phí ấm thực cũng xin đề BSA.

Ghi Chú riêng của Liên-Lạc : Ban Tổ-chức (qua Trưởng Nguyễn-Tấn-Đệ) có gửi cho Liên-lạc một phong bì gồm nhiều chi-tiết về Trại, các mẫu đơn cần thiết để phổ biến, nhưng Liên-lạc số này sẽ gửi đến độc giả vào cuối tháng 6-2000. Tr. Đệ cũng cho biết thêm : Thư mời và hồ-sơ đầy đủ đã được gửi trước đến 23 vị Châu-trưởng của BSA để nhờ quảng bá Trại này. Cần biết thêm : xin liên-lạc với địa chỉ nêu trên.

